

És l'hora de negociar

Hi ha pendents encara quatre de cada cinc compromisos fixats pel protocol de 2005 > 5

> 4

La Intersindical diu que és insuficient l'augment salarial de 2008

> 7

STES adverteix del retrocés que suposarà el nou Estatut docent

> 10

L'E. Especial es mobilitza i denuncia la situació que pateix

> 12

Secundària: L'ensenyament del valencià, estrangulat pel govern del PP

> 14

Salut Laboral: Cal treballar a l'escola amb fred o calor extrems?

EL MORTER

La paella de Don Pascual

Joan Blanco

Corria l'any 1970. Mentre protestàvem contra la Llei General d'Educació de Villar Palasí, jo estudiava batxiller elemental en un d'eixos centres d'ensenyament que, per iniciativa de patronats municipals, proliferaren pels pobles i barris de la ciutat de València omplint el forat d'escolarització que el govern -en aquell moment només existia el govern central- havia estat incapaç d'assumir. Era la filial núm. 10 de l'institut Lluís Vives de València, un centre xicotet on estudiàvem només els xics -eren uns altres temps- d'Alaquàs, Aldaia i Xirivella.

Don Pascual era el meu professor de Física i Química. Tots els dies venia, des de Burjassot, a fer-nos classe. Puntual, correcte, ben pentinat, amb vestit de color gris i corbata, com si volgués inspirar en nosaltres un model de correcció externa que a nosaltres no ens interessava massa. De vegades, ens provocava la riulla amb la seua frase recurrent: "Lo siento, me importa un pimiento..."

Però Don Pasqual també es preocupava pel nostre rendiment educatiu i intentava motivar-nos. Entre altres iniciatives, un dia ens va fer una proposta insòlita: nosaltres estudiàvem i, si ho aprovàvem tot a final de curs, ell ens convidava a una paella.

Recorde que, al juliol, ens enfilàrem cap al restaurant El Romeral del Vedat de Torrent, on Don Pasqual, amb Don Aurelio, director del centre i un bon grapat d'alumnes degustàvem una generosa paella. El mestre havia complert la seua paraula. Don Pasqual va pagar fins i tot un fotògraf perquè immortalizara el moment. Uns dies després ens obsequiava amb la foto d'aquell dia entranyable que ara evoque amb molta estima.

No podria quantificar el grau de motivació que la paella promesa va influir en el nostre rendiment escolar perquè només

un grup reduït vam aconseguir complir el requisit, però sempre recordaré aquella iniciativa amb tot el reconeixement cap a un professor que s'esforçava a recompensar l'esforç del seu alumnat.

La majoria dels meus companys no van prosseguir els estudis de batxillerat superior i, per això, quan sent algunes declaracions sobre l'abandó escolar, la disciplina i la cultura de l'esforç, la motivació, no deixo de sorprendre'm.

Què diuen alguns sobre l'esforç? Que és un fenomen nou que en el passat no existia i que només ha estat provocat per eixa mania de les últimes lleis educatives d'escolaritzar els joves fins els setze anys.

Recorde un excel·lent article

L'institut d'Alaquàs, a pesar de la paella de don Pascual, va ser incapaç de frenar l'abandó escolar i de cultivar amb èxit la cultura de l'esforç

del professor Gimeno Sacristán, "Qué nos ha pasado para olvidar tan pronto", on analitza l'actual situació i la compara amb altres moments i models educatius elitistes i segregadors feliçment superats. L'institut d'Alaquàs, a pesar de la paella de don Pascual, va ser incapaç de frenar l'abandó escolar i de cultivar amb èxit la cultura de l'esforç.

Els problemes globals s'analitzen parcel·lats per demostrar o refusar una determinada idea preconcebuda. Ara és el rendiment en matemàtiques. O els hàbits. O l'abandó escolar. Els bons i els mals records de l'escola, es mesuraran algun dia?

DES DEL SUD VALENCIÀ

Escoles matineres

Tudi Torró

Com diria l'actor Xavi Castillo, rima bé: escoles/matineres. I a més de rimar, sembla un bon principi per a conciliar la vida familiar amb la laboral. Ajuntaments progressistes i escoles amb la millor voluntat del món, no ho dubte, ofereixen aquest servei que pot ser una ràpida i útil alternativa, sense necessitat d'esperar els convenis laborals ni les normatives que retarden *sine die* la seua aplicació. Però, és clar, totes les cares tenen una creu i, de vegades, amb la millor voluntat del món ens equivoquem, i jo crec, perdoneu-me la gosadia, que amb la defensa d'aquesta iniciativa com el gran pas per a resoldre la conciliació, mirem en la direcció equivocada. Comencem amb les escoles matineres i continuem amb les escoles tardaneres. M'acabe d'inventar la paraula, però podríem anomenar així les escoles que obrin a les set i mitja del matí i tanquen dotze hores després.

La conciliació no l'han de patir els xiquets i les xiquetes que passen més hores fora de la família, sinó les empreses les que han de facilitar als pares hores per a compaginar el seu horari laboral amb el dels seus fills

Els menjadors escolars van començar com un servei complementari a l'alumnat transportat per a facilitar l'horari de les famílies quan el pare i la mare treballaven fora de casa. Ha passat el temps i la demanda de menjadors està tan generalitzada que sembla que, m'ho diu un director amic, el que molts pares volen és un menjador amb servei escolar en compte d'una escola amb servei de menjador.

Entenc que la conciliació no l'han de patir els xiquets i les xiquetes que passen més hores fora de la família. Haurien de ser les empreses, públiques i privades, les que facilitaren als pares hores suficients per a compaginar el seu horari laboral amb el dels seus fills. Almenys durant els primers set anys de la vida d'un nen, el pare o la mare podria gaudir d'aquesta compatibilitat horària, dur els seus fills a les nou del matí i anar a buscar-los a les cinc de la vesprada, donar-los el berenar, facilitar-los un ambient ordenat i agradable per a fer els deures, per a llegir o jugar a casa amb ells.

Ara, que tant ens preocupa la violència escolar i que tantes investigacions i estudis analitzen d'on naix i què podem fer per fer-la minvar, sembla que la resposta és molt senzilla. Segurament els nostres xiquets i adolescents només necessiten més estima, més carícies i més atenció familiar amb límits clars. En definitiva, més seguretat emocional, una seguretat que només la poden donar plenament uns pares responsables.

TEATRES DE L'ESCOLA

Tres dècades

Jaume Martínez Bonafé

Les tres últimes dècades han produït, sense cap dubte, substancials canvis en tots els ordres de la vida social. Alguns constitueixen clars avanços de progrés, però uns altres són tot el contrari. Això mateix ha passat també en l'escola i en la formació de mestres i el seu desenvolupament professional.

A l'Estat espanyol, les dècades dels vuitanta i noranta van fer visibles iniciatives i esforços per a un desenvolupament professional dels mestres basat en la descentralització, l'autonomia i la problematització de l'experiència. Iniciatives institucionals com els centres de professors o socials de base com els moviments de renovació pedagògica (MRP), estaven presents en un debat pedagògic viu i vivificat també per les iniciatives de reforma curricular de les administracions educatives.

La situació actual és molt diferent. En primer lloc, hi va haver canvis i transformacions socials que afectaren directament l'estabilitat tradicional de l'escola. N'esmentaré alguns. Els importants moviments migratoris i la recerca accelerada per part de l'escola del reconeixement multicultural; la ràpida i constant evolució de les tecnologies de la informació i la comunicació, que van sorprendre l'escola amb el peu canviat; la crisi dels valors tradicionals que havien constituït la base de la tradició social (l'estudi, l'esforç i el valor del treball, la responsabilitat social...) i la consegüent repercussió en les dinàmiques organitzatives i relacionals de la vida escolar; la renúncia al discurs utòpic amb l'aparent pèrdua de sentit dels projectes de transformació social i la seua repercussió en el descoratjament dels agents de la comunitat escolar amb projectes de canvi. I encara podem esmentar, en el context específic de l'escola, altres factors

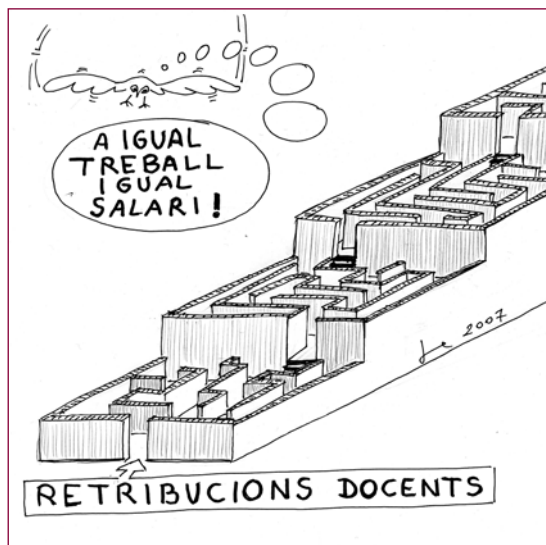
El reconeixement de la crisi ha de fer encara més visible les alternatives des de l'esforç cooperatiu i solidari

preocupants: l'increment entre el professorat de la ideologia de l'absència de conflicte com a principi de funcionament institucional, la creença en l'expertisme academicista com a únic fonament de la pràctica professional, l'oblit radical de la tradició renovadora, l'acceptació acrítica de decisions pactades entre administració i sindicats que incrementen la divisió social del treball, o el nefast model de formació consumista basat en l'acumulació de certificats d'hores de curssets, entre d'altres. I tot això amb una població docent que era majoritàriament jove a l'acabament dels setanta i ara està envellida.

No obstant això, el reconeixement de la crisi ha de fer encara més visible la possibilitat d'alternatives. Conec escoles i professors que n'estan construint, des de la memòria i l'esforç cooperatiu i solidari. Ara mateix, viatge cap a Valladolid, on ens trobarem gent de molts països diferents interessades pels moviments d'investigació i d'acció participant. I sé que en pocs dies se celebrarà al País Valencià una trobada estatal dels MRP. Malgrat tot, hi ha gestos per a l'esperança.

EL PARDAL

Josep Herrero

PA I ROSES

A propòsit de la publicitat

Maria Lozano Estivalis

Resulta interessant treballar amb alumnes de primer de Publicitat. Molts confonen la vocació per la pràctica publicitària amb una adhesió infrangible a la indústria que la sustenta i, amb un sentit esgarrifosament pragmàtic, solen esquivar les perversions del consumisme i les conseqüències negatives de la mitologia publicitària amb sentències com aquestes: la publicitat és la mesura de la riquesa econòmica d'una societat; fer anuncis permet que els productes tinguen mercat i que es mantinga la producció i, per tant, el treball de molta gent; el discurs publicitari és l'únic que juga net perquè deixa clares les seues intencions de vendre; etcètera.

¿Hem de suposar que aquest alumnat està instal·lat en els sectors ideològics més conservadors? No necessàriament. És cert que hi ha molts que coquetegen amb les tendències *neocón* i justifiquen la seua futura professió des d'aquesta

L'alumnat té una visió superficial i edulcorada del món publicitari, i manifesten un buit absolut de cultura política

perspectiva, però són més els que tenen una visió superficial del món publicitari, edulcorada i molt contradictòria. I, per descomptat, manifesten un buit absolut de cultura política.

Per això, quan els introdueixes en debats sobre la construcció d'identitats individuals i col·lectives a través de determinats anuncis o campanyes, emergeix l'absència d'una reflexió prèvia, contrastada i crítica sobre les indústries comunicatives. Com que resulta que mai no s'han posat a pensar en les correspondències dels anuncis amb el món real, les seues respostes apareixen condicionades pels clics reduccionistes o interessats de les empreses.

Però el malestar que senten aquests joves en practicar la sospita sobre un univers fins a ara inqüestionable els situa en un bon punt de partida per a poder negociar una perspectiva d'anàlisi i d'actuació professional diferent. Perquè en aquest procés de revisió que es produeix en l'aula es posa en joc, no únicament el saber acadèmic, sinó també el seu propi posicionament ètic i polític, un viatge certament difícil. En iniciar aquest trajecte cada vegada em sorprén més l'absoluta perplexitat amb què gent de 19 anys acull les primeres crítiques, un fet que em du a concloure que existeixen autèntiques llacunes en la seua formació com a ciutadans i com a consumidors. ¿Com és possible que arriben a la universitat sense abans haver pensat, discutit i problematitzat el discurs més significatiu i paradoxal d'aquesta societat?

A LA PORTA DE L'AULA

Joves cruels

Carme Miquel

Va passar fa poc a Andalusia, com abans havia succeït a Barcelona: uns adolescents van pegar foc al lloc on malvivia un indigent i el van matar. En el cas d'Andalusia sembla que els autors pretenien gravar la seua "gesta". I em pregunte: què passa pel cervell d'eixes persones quan fan una cosa així?; què senten?; quins són els seus referents?; com és el seu dia a dia? En ambdós casos l'objectiu de la terrible agressió era divertir-se, com ho és també en altres ocasions, en què s'han produït situacions de violència contra companys o professors. Com és possible? Com es pot gaudir provocant un patiment absolutament gratuït? Segurament hi caldrà buscar explicacions psicològiques individuals per copsar les motivacions i circumstàncies de cada un dels implicats, però, deixant això de banda, el que no podem obviar és l'enorme responsabilitat que té el sistema de valors que prima i transmet la societat en què vivim i la manera de viure i relacionar-nos.

L'individualisme, la competitivitat o la deficient comunicació són elements que afavoreixen una socialització deficient. El consumisme com a font d'autosatisfacció, els diners fàcils, els capricis fàcils, la manca de límits i de normes, provoquen personalitats immadures i afavoreixen sentiments egoistes. I l'entorn, ple de soroll, de reclams visuals i d'eslògans publicitaris impedeix la reflexió i el discerniment i dificulta el conreu d'un pensament racional i positiu. A més, hi ha els mitjans de comunicació, que ofereixen els models de "triomfadors" més buits. I els horribles programes televisius que eleven a la condició de famós qualsevol persona, amb l'únic mèrit de mostrar-se sense escrúpols i que fan insultar i cridar, i que fan aplaudir els insults i els crits... I determinats videojocs... I l'ús negatiu que

El consumisme com a font d'autosatisfacció, els diners fàcils, els capricis fàcils, la manca de límits i de normes, provoquen personalitats immadures i afavoreixen sentiments egoistes

molts adolescents fan d'Internet... I la ignorància que pares i mestres tenim d'aquests darrers móns...

Moltes vegades hem definit la societat en què vivim com maleducadora i reclamem que siga el contrari, que aporte elements per a l'educació de xiquets i joves. Però per a això haurà de canviar ella mateixa els valors que transmet i els interessos dominants, la qual cosa és ben difícil en un sistema on el benefici econòmic és el màxim objectiu. Mentrestant, haurem de possibilitar il·les educadores, espais, a més de l'escola, on siguin presents eines i referents educatius.

EDITORIAL

És hora de negociar

El 5 de novembre s'havia de constituir la nova mesa sectorial d'Educació amb la representativitat derivada de les eleccions sindicals celebrades pel novembre de 2006. La mesa és l'òrgan formal de negociació i consulta de tots els temes que afecten el professorat valencià. Però que siga l'òrgan de negociació no vol dir, com els fets s'encarreguen de confirmar, que s'hi aborde de deveres alguna cosa.

Des de la firma del protocol de negociació (2005), la negociació amb Educació no ha anat mai pel bon camí. Després d'un rosari d'incompliments del calendari pactat entre les parts, el Sindicat va haver de promoure un procés de mobilització durant el segon i tercer trimestre del curs passat per tal de desbloquejar la paràlisi negociadora. Altres organitzacions, però, sense esforçar-se gens per aconseguir que la Conselleria, finalment, retorne al calendari acordat, van usurpar la legitimitat que el professorat els havia donat per tancar un acord parcial, el de 8 de maig, exclusivament referit a aspectes retributius; adornat, això sí, amb el compromís de la Conselleria de respectar uns acords ja tancats en el passat. És el cas de les plantilles d'Infantil o de Formació Professional. STEPV no va acceptar l'acord del 8 de maig per considerar-lo incomplet, insuficient i injust. La majoria de temes ignorats en aquell document s'abandonaven presumptament, segons les tesis

d'alguns dels seus signants, per ser repescats en futurs processos negociadors.

Ara encetem un nou període. Ara bé, si fem cas a la planificació de la negociació elaborada en les escasses mesos tècniques convocades, la senda de l'acord encara està llunyana. La Conselleria, amb la col·laboració necessària d'algun sindicat, només sembla interessada a abordar parcialment algunes qüestions i a ignorar-ne d'altres, encara pendents de negociació des de 2005. I no són temes secundaris: la jornada, el nou marc per al professorat interí, els plans de convivència en els centres... Tots ells afecten la majoria del professorat.

La negociació no pot començar de zero. STEPV ha manifestat la voluntat de participar en una negociació global, que responga als compromisos i als incompliments i genialitats unilaterals de l'Administració. Però una cosa ha de quedar clara: que ningú espere que aquest Sindicat romandrà de braços plegats mentre veu desfilar una edició actualitzada d'incompliments.

Què faran els altres sindicats? Recorran de nou a declaracions grandiloqüents, com han fet alguns amb la jornada continuada? O, millor, s'avinçaran a treballar tots junts en defensa de millors condicions laborals, econòmiques i socials per als treballadors i treballadores de l'ensenyament? La resposta, no tardarem a conèixer-la.

Per a aquells que exercixen la violència i l'abús sobre les persones immigrants, especialment les dones. Per aquells que callen i no actuen, perquè amb el seu silenci la justifiquen. Per a la seua por, que és la nostra.

A l'alumnat dels centres d'Educació Especial que confia en l'ensenyament públic. A la paciència dels seus pares i les seues mares. Al bon treball dels professionals. A la solidaritat de totes les persones que se sumen a les seues reivindicacions.

ÈPOCA IV - N.º 208 - Novembre 2007 - SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ. INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV-IV) - DIRECTOR: Joan Blanco · **CAP DE REDACCIÓ:** Rafa Miralles · **COORDINACIÓ:** Rosa Roig COL·LABORADORS: Voro Benavent, Marc Candela, Joan Cortés, Santiago Estañan, Vicent Esteve, Adel Francés, José Luis González, Juanjo González, Pilar Gregori, Jaume Llopis, Vicent Maurí, Albert Sansano, Paco Tortosa · **PRODUCCIÓ:** Pep Ruiz · **DISSENY I MAQUETACIÓ:** Gràcia Ausiàs, Jordi Boluda, Amadeu Sanz · **CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA:** Toni Soriano · **ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT:** Juan de Mena, 18, baix. 46008 València. T. 963919147 · F. 963924334 · allioli.stepv@intersindical.org · www.intersindical.org/stepv · **IMPRIMEIX:** Bronte Graf, S. L. · Cullerers, 18. Alaquàs. · T. 961515017 · **TIRATGE:** 15.000 exemplars · **ISSN:** 1576-0197 · **DIPÒSIT LEGAL:** V-1.454-1981 · **FRANQUEIG CONCERTAT:** 46/075 · **INTERINDICAL VALENCIANA · ALACANT:** Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005 · T. 965985165 · **ALCOI:** Oliver, 1-5º. 03802 · T. 966540602 · **ALZIRA:** Avgda. Luis Suñer, 28-4t, p. 16. 46600 · T. 962400221 · **BENICARLÓ:** Plaça de l'Ajuntament, 3. 12580 · T. 964465283 · **ELX:** Maximilià Thous, 121-b. 03201 · T. 966225616 · **CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8. 12003 · T. 964269094 · **GANDIA:** Sant Pasqual, 13 - 1r dta. 46700 · T. F. 962950754 · **VALENCIA:** Juan de Mena, 18. 46008 · T. 963919147 · **XÀTIVA:** Portal del Lleó, 8, 2º. 46800 · T. 962283067 · **UNIVERSITAT D'ALACANT:** Edifici Germà Bernàcer, b. Tel. 965909512 · **UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ:** Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964728812 · **UNIVERSITAT DE VALÈNCIA:** Blasco Ibáñez, 21. Tel. 963983018 · **UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA:** Camí de Vera, s/n. Tel. 963877046 · **UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX):** Maximilià Thous, 121 b. Tel. 966225616 · **UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA - CEU:** Alfara del Patriarca. Tel. 963877046 · **UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER:** Godella. Tel. 963877046

Els increments acordats representen noves pèrdues de poder adquisitiu dels treballadors

Intersindical s'oposa a l'augment salarial pactat a Madrid per "insuficient"

La mesa general de negociació de les Administracions Públiques en l'àmbit estatal, on es troben presents els sindicats UGT, CCOO i CSIF, ha acordat un augment salarial per a 2008 que Intersindical Valenciana considera insuficient, "atés que suposarà una nova pèrdua de poder adquisitiu per al personal laboral, funcionari i estatutari, que sumen més de 2,5 milions de treballadores i treballadors".

L'increment acordat figura en el projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de 2008. Les propostes del govern espanyol desenvolupen l'acord que van

signar els tres sindicats i el Ministeri d'Administracions Públiques (MAP) el 25 de setembre de 2006. Aquest acord comprén els punts següents:

- Inclusió en els pressupostos de 2008 d'un increment del 2% en les retribucions dels empleats públics.
- Increment adicional de l'1% de la massa salarial de tots els empleats públics de l'Estat. Aquest increment pretén incorporar en la paga extraordinària de 2008 el segon terç del complement específic per tal que en 2009 la paga extra siga equivalent a la d'un salari mensual.

- Manteniment del 0,5% de la massa salarial per als fons de pensions.
- Manteniment de fons addicionals en l'Administració General de l'Estat, segons la negociació col·lectiva en les diferents comunitats autònomes. Aquests fons hauran d'incorporar mesures de millora de les condicions de treball i de professionalització dels empleats públics.
- En matèria d'ocupació, l'acord arrebega el manteniment al cent per cent de la taxa de reposició d'efectius i la substitució de l'ocupació temporal per fixa en

aquells sectors que la prevegen.

Intersindical Valenciana ha manifestat de bell nou que aquest acord és insuficient, "ja que roman per davall de les previsions de l'augment de l'IPC i no garanteix la recuperació de poder adquisitiu". La Intersindical, que continua reivindicant la clàusula de revisió salarial i la recuperació del poder adquisitiu de tots els empleats públics, presentarà a tots els grups parlamentaris de les Corts espanyoles propostes que milloren l'acord sindical i la proposta del govern.

La Generalitat no introdueix cap millora en les retribucions aprovades pel govern espanyol

Allioli
La mesa general de negociació del personal funcionari estatutari i laboral de la Generalitat ha negociat les retribucions del personal que treballa en la Generalitat, les quals no rebran cap quantitat econòmica adicional als increments aprovats pel govern espanyol.

Segons l'Administració, les retribucions del personal laboral,

estatutari i funcionari experimentaran els increments següents: 2%, amb caràcter general; 1% de la massa salarial per al complement específic en la paga extra -amb un artifici comptable, que congela una bona part dels específics mensuals-; 0,3% de la massa salarial per al pla de pensions. Com es pot comprovar, aquest augment és inferior al previst en els

pressupostos de l'Estat. Davant les reclamacions sindicals d'increments addicionals per a permetre la recuperació de poder adquisitiu, l'única resposta del govern de la Generalitat ha sigut responsabilitzar de la situació l'executiu espanyol.

Intersindical Valenciana considera que el Consell "es burla del personal que presta serveis en la Generalitat i que veu, un any

més, que el seu salari no augmenta en les quanties suficients i necessàries per a impedir noves pèrdues de poder adquisitiu". La Intersindical ha exigít a la Generalitat que millore la seua oferta i ha anunciat la convocatòria de mesures de pressió per modificar les previsions dels pressupostos de la Generalitat per a 2008.

Incrementos menors en l'àmbit de la Generalitat

El títol III de la Llei de Pressupostos de la Generalitat, sobre despeses de personal, preveu un augment de les retribucions del personal laboral, estatutari i funcionari inferior al previst en els pressupostos de l'Estat en 0,2%. La partida destinada als plans de pensions és major per al personal de

l'Administració General de l'Estat ja que és del 0,5%. Al País Valencià és només del 0,3%.

La Generalitat, seguint la tònica dels darrers anys, es limita a aplicar a la baixa les previsions estatals. Ni un euro dels recursos propis per al personal dels sectors de Sanitat, Justícia, Administració del Consell i Educació. Un any més

tornarem a perdre poder adquisitiu. La Intersindical proposarà als grups parlamentaris diverses mesures per modificar aquesta situació discriminatòria. Iv proposarà una clàusula de revisió salarial, un fons adicional de l'1% per recuperar el poder adquisitiu perdut i un 0,3% adicional al

salari directe, destinat al pla de pensions.

Intersindical lamenta que totes aquestes propostes no hagen pogut ser debatudes per la negativa del govern de la Generalitat a obrir un autèntic procés negociador.

Clàusula de revisió, ja

Intersindical Valenciana demana incloure una clàusula de revisió salarial per a tot el personal que treballa en les administracions (local, autonòmica i estatal). A aquest personal se li aplica aquesta clàusula, un dret salarial que impedeix perdre poder

adquisitiu quan fallen les previsions inflacionistes. Amb les dades d'octubre de 2007, amb una inflació del 3,6%, i amb l'increment del preu dels diners -que ha disparat les hipoteques-, els treballadors i les treballadores del sector públic perdran novament

una part del seu poder adquisitiu sense que les administracions adopten mesures per a evitar-ho. A aquesta pèrdua, cal unir l'acumulada. Per exemple, en l'última dècada les pèrdues representen un 8,4%. En altres sectors laborals, els convenis

col·lectius inclouen clàusules de revisió salarial, una mesura que també s'aplica a les pensions.

La mesa general desestima crear l'àmbit universitari de negociació

Aprovada la constitució de les meses sectorials d'Ensenyament, Sanitat, Justícia i Administració del Consell

Allioli
La mesa general de negociació ha acordat constituir les meses sectorials d'Ensenyament, Sanitat, Justícia i Administració del Consell. Per contra, l'Administració no ha creat una mesa sectorial de les universitats públiques valencianes.

Intersindical Valenciana considera una reivindicació històrica.

Marginació sindical

Intersindical Valenciana va lamentar la interpretació restrictiva que l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic aplica a la

composició de les meses sectorials i va proposar que tots els sindicats de la mesa general tinguen presència en les reunions sectorials, i no sols els que van obtindre el 10% en cada àmbit. La petició que va ser rebutjada, tant per l'Administració com per UGT i CCOO. Per a la Intersindical "és

absurd que alguns sindicats de la mesa general no puguin participar en les negociacions sectorials, un fet que contradiu l'esperit de la norma reguladora de la negociació col·lectiva". En canvi, UGT i CCOO participaran en totes les meses, al marge de la seua representació sindical. En les últimes eleccions, Intersindical Valenciana va ser la força que va comptar amb la majoria de vots en el conjunt de les administracions dependents de la Generalitat.

L'acord retributiu del 8 de maig, signat per Conselleria i altres sindicats, deixa sense abordar molts aspectes importants

El Sindicat aposta per una negociació global

L'acord retributiu del 8 de maig, a més d'"incomplet, insuficient i injust" segons l'anàlisi que va fer pública l'STEPV, també pretén tancar la negociació de temes sobre els quals no s'ha començat a parlar. L'acord, com ha denunciat el Sindicat de manera reiterada, ignora les reivindicacions històriques de distints col·lectius d'ensenyants.

En el preàmbul de l'acord s'afirma que, entre 2005 i 2007, s'han abordat els temes més importants que afecten les condicions laborals del professorat valencià i, en conseqüència, dona per tancat el procés de negociació obert amb la signatura del protocol de 2005. De fet, l'acord del 8 de maig assegura que el professorat valencià es troba en òptimes condicions per a abordar el desplegament autonòmic de la Llei d'Educació

(LOE), l'Estatut Docent –pendent encara de negociar amb el Ministeri- i la carrera professional.

El protocol de 2005 establia un calendari de negociació d'un total de 34 temes fins a les eleccions autonòmiques de 2007 i establia un conjunt d'objectius:

- Avançar cap a un acord global entre la Conselleria i les organitzacions sindicals per millorar l'educació pública.
- Negociar la millora de les condicions laborals i retributives del professorat.
- Dignificar i reconèixer socialment la tasca docent.
- Millorar els recursos i necessitats dels centres educatius.
- Integrar la prevenció de riscos laborals i millorar la seguretat i salut laboral.
- Donar estabilitat al professorat i reduir la temporalitat. L'Administració i els sindicats

signants de l'acord de 8 de maig asseguruen que els objectius del protocol de 2005 s'han assolit, tot i que l'acord només arreplega sis dels 34 punts del protocol. Per si fóra poc, quatre d'eixos punts recollits en l'acord es refereixen a incompliments d'acords anteriors –plantilles d'Infantil i Formació Professional, interins i prevenció de riscos laborals- i els altres dos, el pla Concilia i les retribucions, són nous en la legislatura.

Una basseta d'oli

La mesa de portaveus del 23 d'octubre va servir per a confirmar que tant l'Administració com els sindicats signants de l'acord –CCOO, FETE-UGT, ANPE i CSIF- volen repetir idèntics esquemes als que han mantingut en el període anterior. D'acord amb les posicions mantingudes en la mesa, els uns i els altres intentaran reiterar els mateixos criteris, amb uns calendaris de negociació a curt termini que respecten l'agenda marcada per la Conselleria. Ni els uns ni els altres es plantegen abordar el conjunt del sistema educatiu.

La Conselleria va proposar un calendari de negociació amb les prioritats de l'Administració. Els sindicats signants de l'acord el van assumir sense qüestionar-lo i només van intentar introduir-hi algun tema puntual, una estratègia que permetrà encetar una nova etapa negociadora amb un calendari, fins al desembre de 2007, presidit per l'absència de problemes. Una basseta d'oli: cap pressió sindical i els polítics del PP, feliços.

Només els representants de l'STEPV van recordar que s'han incomplert en més d'un 80% els objectius, el calendari i el compromís fixats en el protocol de 2005. D'igual manera, el Sindicat va expressar que l'acord

de 2007 no pot tancar reivindicacions històriques del professorat, encara pendents de resolució. El Sindicat va denunciar que el nou calendari servirà per a donar via lliure a les prioritats de l'Administració –desenvolupar la normativa d'ordenació i dels centres- i deixarà de banda les prioritats

que demanen el professorat i els centres. Finalment, STEPV va arrancar a l'Administració el compromís de pactar un calendari més ambiciós que incorpore els temes pendents.

ESTAT DEL COMPLIMENT DEL PROTOCOL DE NEGOCIACIÓ DE 2005

TEMES CONTINGUTS EN EL PROTOCOL	ESTAT DE LA NEGOCIACIÓ
Projecte de decret d'admissió d'alumnes	Una reunió en 2006. STEPV va presentar esmenes que no van obtenir resposta.
Ofertes d'ocupació pública	Publicades sense el suport majoritari de la Mesa.
Condicions laborals del professorat interí	Negociació pendent d'acabament.
Plantilles i centres d'Educació Infantil 0/3 i 3/6 anys	Acord de 24 de novembre de 2005. Les plantilles s'han completat enguany en el cicle 3-6. Pendent de tancament de la negociació del cicle 0-3.
Llicències per estudis	No s'han convocat des de 1996.
Centres de Formació de Persones Adultes	S'ha complert amb un any de retard. Per això, el professorat de Primària no ha pogut accedir a les places de 1r cicle en FPA.
Formació permanent del professorat	No s'ha abordat una negociació global exigida pels sindicats: revisió i acord d'un nou pla de formació.
Ordre Atenció Domiciliària i Hospitalària	Ordre publicada al DOGV sense el suport de cap sindicat
Ordre Ensenyaments d'Idiomes	Tractat en dues reunions. No s'ha tornat a abordar.
Catalogació lingüística llocs de treball	Tractat en una única reunió des de 1999.
Provisió de places dels CEFIREs	S'ha complert l'acord sobre provisió.
CEFIREs: xarxa centres i plantilles	No res.
Itineràncies i majors de 55 anys	No res.
SPE: xarxa de centres i plantilles	No res.
Plantilles de Formació Professional	Acord. Publicades en el DOCV
Decret Funció Directiva	Sense acord. Publicades en el DOCV
Criteris de creació i supressió d'unitats en Secundària	Negociat en meses tècniques. Pendent de tancament.
Acord drets sindicals	No res.
Calendari escolar i jornada	No res.
Retribucions del personal docent	Acord de 8 de maig. STEPV-Iv no signa.
Revisió de l'Ordre de Necessitats de Compensació Educativa	No res.
Revisió de l'Ordre del 92 i condicions laborals	No res.
Defensa jurídica i responsabilitat civil	No res.
Mesures per a la igualtat de gènere	No res.
Organització i funcionament de la inspecció educativa	No res.
Ensenyaments especialitzats: plantilles i provisió	No res.
Modificació dels reglaments orgànics i funcionals dels centres docents	No res.
Pla Concilia	Modificació del Decret de Permisos i Llicències (això no és un pla Concilia)
Plantilles de centres rurals i centres d'Educació Especial	No res.
Plantilles de personal d'administració i serveis	No res.
Infraestructures educatives	Incompliment de l'acord: no se n'informa la mesa cada semestre.
Despeses de funcionament	No s'aborda en la mesa sectorial. Només es tracta en les juntes de directors/res.
Comitè de seguretat i salut laboral	Incompliments reiterats

CALENDARI DE REUNIONS *

NOVEMBRE

- MT Decret de Drets i Deures de la comunitat educativa
- 6 COMISSIÓ de Seguretat i Salut Laboral
- 7 MT Arranjament escolar ensenyament públic
- 8 MT Decret de Currículum Centres Educació Infantil (1r i 2n cicle)
- 13 MT Retribucions equips directius
- 14 MS Decret de Currículum Centres Educació Infantil (1r i 2n cicle)
- 15 MS Arranjament escolar
- MS Normativa formació de grups en IES i perfils de centres
- 20 MS Ordres avaluació Primària i Secundària i Idiomes
- 22 MT Decret de Requisits mínims dels centres de 1r cicle d'Educació Infantil
- 27 MT Plantilles Educació Infantil
- MS Decret de Requisits mínims dels centres de 1r cicle d'Educació Infantil
- 29 MS Plantilles Educació Infantil

DESEMBRE

- 4 MT Retribucions equips directius
  - 18 MT Oferta d'ocupació pública
  - 20 MT Informació Batxillerats en centres públics i privats concertats
- *proposades per l'administració

Què cal negociar?

El Sindicat, després d'una anàlisi exhaustiva dels incompliments del protocol de negociació, ha expressat que dels més de 30 temes enumerats només se n'han tancat completament quatre (només dos amb acord), 15 han quedat sense abordar o s'han tractat puntualment sense desenvolupar-los. La resta, a pesar d'haver sigut estudiats en diverses reunions, no s'han tancat. STEPV aposta per una negociació global que no ignore cap aspecte del sistema educatiu. El Sindicat planteja la necessitat de revisar l'acord retributiu de 2007 perquè es faça extensiu a tot el professorat, i que el calendari de negociació considere l'estudi dels nous models de jornada,

l'establiment d'un acord per al professorat interí lligat a l'oferta d'ocupació pública, el desplegament consensuat de la Llei d'Educació (LOE), la modificació de la normativa de funcionament dels centres, la catalogació lingüística dels llocs de treball de Secundària i l'assignació de personal administratiu als centres d'Infantil i Primària i als de Formació de Persones Adultes. Tot això sense oblidar la normativa específica que necessiten els centres d'Educació Infantil de 0 a 3 anys, l'Educació Especial, els centres rurals, els Ensenyaments Artístics, les Escoles Oficials d'Idiomes, els Serveis Psicopedagògics, la Formació

Professional i la Inspecció Educativa, sectors que fa temps que esperen disposar de plantilles i recursos suficients per a desenvolupar la seua tasca. El Sindicat proposa també convocar una reunió de la comissió d'infraestructures per a donar compte de l'estat de les construccions i adequacions dels edificis escolars. La urgència de convocar aquesta reunió és encara més evident pels efectes negatius que les pluges han provocat en les infraestructures educatives de determinades comarques, i que han afectat el normal desenvolupament de les activitats lectives.

ENSENYAMENT PÚBLIC

Una interpretació parcial de la LOE impedeix el trasllat dels mestres al primer cicle d'ESO

STEPV recorre el concurs de trasllats de Primària perquè perjudica els mestres

El Sindicat ha presentat un recurs contenciós administratiu contra la Resolució de la Conselleria d'Educació que publica l'adjudicació definitiva de destinacions del concurs de trasllats del cos de mestres perquè nega el dret dels mestres, que presten serveis en

Allioli col·legis, a traslladar-se a llocs de treball del primer cicle d'ESO en instituts. La Conselleria d'Educació realitza una lectura parcial i incompleta de la LOE ja que no té en compte la disposició transitòria tercera i no ofereix aquestes places al professorat del cos de mestres que treballa en col·legis de

Primària. Prèviament, el Sindicat va presentar el corresponent recurs de reposició contra la resolució que convocava el concurs de trasllats, un recurs desestimat per l'Administració amb la publicació de l'adjudicació definitiva de destinacions. La disposició transitòria primera de la Llei

d'Educació (LOE) especifica que els mestres ja no podran traslladar-se als instituts, però també assenyala, en la disposició transitòria tercera, que mentre no es modifiqui el Reial Decret 2112/1998, aquest continuarà en vigor. El reial decret, encara vigent, permet als docents ingressats en el cos de mestres fins a 1996 traslladar-se als llocs de treball de primer cicle d'ESO en instituts, com reconeix la mateixa ordre de convocatòria del concurs. La redacció de la convocatòria, però, impedeix, de fet, aquesta possibilitat, ja que no recull aquestes places.

ENSENYAMENT PÚBLIC

El Sindicat reclama proveir les places dels SPE en el concurs de trasllats

STEPV ha sol·licitat a Educació que les places de Psicopedagogia, Audició i Llenguatge i Pedagogia Terapèutica isquen a provisió pública en el concurs de trasllats. El Sindicat recorda que pel gener de 2006 la Direcció General d'Ensenyament es va comprometre a incrementar, consolidar i estabilitzar les plantilles dels Serveis Psicopedagògics Escolars (SPE) i a traure a concurs, cada any, un percentatge de les places. En aquell moment, el compromís de la Conselleria es traduïa a

Allioli negociar una nova ordre que fixara les plantilles i establira els criteris objectius per a la creació dels llocs de treball, organització, funcionament, coordinació, horaris, etc., dels actuals SPE. El Sindicat considera que el compromís de l'Administració, encara per materialitzar, és una prioritat en el procés de regularització objectiva i transparent de les plantilles actuals. Respecte a la convocatòria del concurs de trasllats STEPV, exigeix el compliment dels compromisos, que els SPE figuren en la relació de centres, que es

negocien les plantilles i que finalment es proveïsquen els llocs de treball.

Actualitzar el decret El Decret 131/94, que regula els SPE ha respost a les noves situacions que s'han plantejat en els centres educatius en els darrers anys. STEPV considera que ara cal revisar, actualitzar i millorar la revisió de la distribució geogràfica dels SPE de zona, per reduir el nombre de centres que calga atendre, dotar-los d'altres especialistes i establir unitats especialitzades de suport, com preveia el decret. També urgeix la millora dels mitjans tècnics i simplificació de les tasques, la unificació del personal en la seua situació administrativa i que tot ell

depenga orgànicament de la Conselleria d'Educació. Finalment cal garantir la coordinació amb els gabinets psicopedagògics municipals, el manteniment dels llocs de treball d'Audició i Llenguatge dels SPE i la millora de les condicions laborals, particularment les relacionades amb la itinerància.

Per a materialitzar aquestes millores i evitar que trascórrega un any més sense dotar les places per concurs, el Sindicat reclama la constitució d'equips de treball més estables en els SPE i que l'Administració incorpore, de manera immediata, aquests temes en el calendari de negociació amb els representants sindicals.

ENSENYAMENT PÚBLIC

El professorat interí cobrarà els triennis a partir del mes de maig de 2008

A la pregunta dels representants de l'STEPV sobre el cobrament de triennis del professorat interí, formulada en la mesa tècnica

Allioli d'Educació als representants de la Conselleria, l'Administració va respondre que el tema es trobava "en una fase molt avançada d'estudi jurídic" i que era probable

que el pagament efectiu es realitzara pel març de 2008. Davant la insistència d'Intersindical Valenciana en la mesa general de la Funció Pública, el conseller Fernando de Rosa va assegurar que els estudis jurídics "estaven totalment acabats" i que la Generalitat

pagaria els triennis d'ofici des del 13 de maig. El compromís comporta que els afectats no hauran de presentar cap instància, ja que el pagament es materialitzarà des d'aquesta data, en la qual entra en vigor l'Estatut Bàsic de la Funció Pública.

ENSENYAMENT PÚBLIC

Imminent publicació dels nous temaris per a l'accés als cossos docents

El MEC ha assegurat que abans de finalitzar l'any publicarà els nous temaris d'oposicions per a l'accés a la funció pública docent, una renovació que arriba amb un any de

Allioli retard ja que, segons ha recordat la Confederació de STES-i hauria d'haver-se implantat amb l'entrada en vigor del Reial Decret 276/2007. STES ha recordat al MEC el seu compromís de convocar imme-

diatament la mesa sectorial de negociació per arribar a un acord just.

En l'actual context d'aplicació de la Disposició Transitòria 17a de la Llei d'Educació (LOE), els nous temaris han de ser coherents i respectuosos amb les finalitats exigides per la llei, és a dir, han de facilitar l'accés del professorat interí i reduir la seua precarietat laboral. En

conseqüència, la Confederació exigirà una reducció dels temaris i la seua adaptació a la realitat docent en l'aula. A més, reclamarà a l'Administració que el futur Estatut Docent preveja una solució definitiva que resolga la precarietat laboral que actualment pateix el col·lectiu de docents interins.

ENSENYAMENT

El Sindicat exigeix al conseller que respecte els dictàmens del Consell Escolar Valencià

El 15 d'octubre, conculsos els processos electorals que determinen la seua composició —eleccions sindicals, locals i autonòmiques— es constituïa el Consell Escolar Valencià (CEV),

Allioli màxim òrgan de participació sobre la política educativa en l'àmbit autonòmic. En finalitzar-ne la constitució, Intersindical Valenciana (IV), organització majoritària en la funció pública, amb quatre membres en el CEV en

representació del professorat, un de corresponent al personal d'administració i serveis i un altre del personal que treballa en l'Administració educativa, va manifestar la seua disconformitat perquè el conseller no haguera consultat al CEV el nomenament del nou president ni el de les personalitats de prestigi. A la representació de la Intersindical no se li va permetre intervenir en

la sessió plenària del Consell.

Segons denúncia IV, els càrrecs designats pel conseller "són indicatius d'una voluntat perillosa de frenar el treball i l'autonomia amb què l'anterior president havia dotat el CEV. En el cas de les persones de reconegut prestigi s'ha optat per trencar el consens amb l'increment injustificat de la representació de l'espai sociopolític conservador i afí al PP.

La Confederació Sindical considera que no hi ha temps per a negociar-lo

“El nou Estatut del Professorat suposa un altre retrocés per als docents”, segons STES

El text de la proposta d'Estatut del Professorat, que va presentar als sindicats el Ministeri d'Educació a la mesa sectorial a la primeria de l'octubre, representa un retrocés respecte a l'esborrany del mes d'abril.

STES el considera un pas enrere perquè no arreplega aspectes fonamentals de les reivindicacions que va presentar en el seu moment a les autoritats ministerials. Així, entre altres punts, la Confederació rebutja la nova proposta perquè la memòria econòmica és inconsistent en dos aspectes cabdals: el complement d'especial dedicació i la quantia de la conversió dels sexennis en graus.

El complement d'especial dedicació estava concebut com un complement per a tot el professorat, com sostenia la

Allioli

mateixa administració i els sindicats que van signar l'acord d'octubre de 2005. En canvi, la memòria econòmica ara presentada només pressuposta fons per a un 30% de la plantilla. A més, el ministeri proposa començar a pagar el complement en 2008, tres anys després de l'acord amb què es va tancar el debat de la Llei d'Educació (LOE).

Un altre punt de controvèrsia amb el nou projecte d'Estatut és la reconversió que fa dels sexennis actuals en “graus”. El MEC ha augmentat en un any el temps de treball per a poder adquirir un grau, que ara són quatre en comptes dels tres de l'anterior document. A més, disminueixen les quanties de les retribucions corresponents a cada grau.

Així i tot, el nou Estatut incorpora algunes millores en

aspectes tècnics. Cal destacar com a positiu que recull la jubilació voluntària i incentivada als 60 anys fins a cinc anys després de la publicació en el BOE de l'Estatut. És un canvi amb què l'Administració pretén acostar postures amb els sindicats que reivindiquen que aquest model de jubilació es mantinga amb caràcter indefinit.

L'estratègia dilatòria del MEC en l'actual conjuntura política és deguda, al parer dels STES, al fet que el govern espanyol no disposa de temps suficient per a concloure la negociació de l'Estatut Docent en l'actual legislatura. La Confederació d'STES, que ha participat en la negociació amb el ministeri, ha manifestat la seua voluntat de seguir discutint els continguts de l'Estatut mentre es mantinga la negociació oberta, encara que “és

conscient que es tracta d'un procés que només té un futur: servir de base per a l'autèntica negociació amb el nou govern que es conforme després de les eleccions del març de 2008. Qualsevol intent de tancar ara una negociació tan fonamental seria un tancament en fals que representaria un engany per al professorat”.

En el passat hi ha hagut circumstàncies semblants que convé recordar. El govern Aznar de 1996 no va respectar l'acord sindical amb l'anterior equip socialista d'augmentar els salaris als funcionaris. Igualment, el govern Zapatero tampoc no va ratificar l'acord de l'executiu del PP amb els sindicats de la mesa general de la Funció Pública sobre el text articulat de l'Estatut dels Funcionaris Públics.

Seguim en desacord amb l'Estatut

La Confederació de STES-Intersindical ha comunicat al Ministeri d'Educació que continua sense donar suport al nou projecte d'Estatut del Professorat perquè no aporta novetats significatives pel que fa al document anterior. La posició dels STES està resumida en un escrit que la Confederació ha tramés al sostsecretari del ministeri. “L'objectiu de l'Estatut Docent segueix sent la introducció de mecanismes de gestió de personal de l'empresa privada en l'ensenyament públic. El text no arreplega les nostres propostes ni les d'altres sindicats, ni els compromisos verbals contrets per la representació del MEC en la reunió de la mesa sectorial d'abril. El nostre rebuig a l'esborrany d'Estatut es resumeix en els punts següents:

■ **Carrera docent.** Es fonamenta en la competència entre el

professorat i en l'avaluació voluntària i no només l'acreditació com a forma d'adquirir els graus —que substitueixen els sexennis que ara s'aconsegueixen amb l'acreditació de determinats requisits— i augmentar les retribucions.

■ **Retribucions.** La conversió de sexennis en “graus” no preveu l'augment en les retribucions, en els cinc primers trams, i ajorna en massa anys la percepció inicial de l'augment.

■ **Jubilació LOE.** La pròrroga que s'estableix és absolutament insuficient.

■ **Concurs de trasllats.** No assegura el model actual de concurs i introdueix la “redistribució” en el propi centre i la “recol·locació” en altres centres “per necessitats del sistema educatiu”.

■ **Mobilitat del professorat.** Manté l'actual sistema: accés del grup B a l'A per concurs-oposició. Rebutgem que es

permeta l'accés per concurs de forma tan restrictiva i només per un any. El pas a la universitat és tan ambigu i impossible com sempre.

■ **Cossos de funcionaris.** Manté els que hi ha actualment. Es passa el cos de mestres al grup A, subgrup A2, cosa que suposa que continuarà sent d'inferior consideració social, nivell i retribució.

■ **Salut laboral del professorat.** Segueix sense reconèixer les malalties professionals dins de l'ensenyament.

STES-i reitera la petició de retirada del nou esborrany, i que es negocie un altre text que reculli, entre altres propostes, les següents:

■ **Cossos de funcionaris.** Tot el professorat ha de ser del grup A, subgrup A1. És la reivindicació històrica del cos únic d'ensenyants, que ha de fer-se realitat amb la reforma dels estudis universitaris.

■ **Retribucions.** Augment del complement específic en 250 euros durant el període d'aplicació de la LOE. Exigim que el projecte s'acompanye d'una memòria econòmica que ho garantisca.

■ **Jubilació LOE.** La nova redacció ha de formar part de l'articulat, no d'una disposició transitòria, per tal que tinga caràcter indefinit.

■ **Concurs de trasllats.** Cal garantir el model actual de concurs. Les places obtingudes per concurs de trasllats han de tindre garanties jurídiques d'estabilitat

■ **Mobilitat.** Accés de l'actual grup B a l'A per concurs. La possibilitat del pas a la universitat ha d'explicitar-se més clarament.

■ **Salut laboral.** Reconeixement de les malalties professionals dins de l'ensenyament.

■ **Professorat interí.** Estabilitat fins a l'accés definitiu a la funció pública docent.

El Sindicat torna a exigir un sistema “públic i transparent” per a cobrir les vacants

Set de cada deu dels nous inspectors havien sigut designats a dit per la Conselleria

El concurs oposició per a seleccionar 34 inspectors d'Educació -el segon que convoca el govern valencià del PP- ha confirmat les mateixes pautes del convocat en 2001. La gran majoria dels inspectors aprovats ja ocupaven llocs de responsabilitat,

Allioli

en la inspecció o en altres dependències, per designació dels responsables polítics de l'Administració educativa. Alguns són regidors municipals, i altres treballen en la mateixa Conselleria d'Educació o en les seues direccions territorials. Ara, per primera vegada, també han

aprobat fills d'inspectors en exercici. STEPV va recórrer en el seu moment el concurs perquè la designació digital de tots els membres del tribunal no garantia la seua independència i transparència. El Sindicat va denunciar la situació i la falta de solucions normatives que haurien de concretar-se en la negociació

d'un decret regulador de l'organització i el funcionament de la Inspecció Educativa.

STEPV seguirà exigint que les futures oposicions i la regulació del procediment per a substituir les places vacants de la inspecció siguin públics i transparents, i garantisquen la lliure concurrència de tot el professorat.

ENSENYAMENT PÚBLIC

El professorat continua realitzant les gestions administratives

El Sindicat insta Educació a dotar de personal administratiu els centres

Les tasques administratives dels centres d'Infantil i Primària, Formació de Persones Adultes (FPA) i Educació Especial (EE) són dutes a terme pel professorat i els equips directius. A pesar que STEPV ha denunciat aquesta situació diverses vegades, la Conselleria d'Educació no ha negociat encara les plantilles del personal d'administració i serveis (PAS) i ha advertit que no té previst abordar la dotació d'aquest personal de manera immediata.

El Reglament Orgànic i Funcional de 1997 preveia l'existència de personal amb funcions

Allioli

administratives en els centres educatius per a desenvolupar unes tasques que no correspon portar a efecte als equips directius, que actualment les assumeixen sense rebre a canvi cap compensació econòmica ni reducció horària. Aquesta discriminació dels equips directius dels centres valencians s'afeg a la de ser els pitjors pagats de l'Estat, com informa ALLIOLI en aquesta mateixa edició. El Sindicat considera que la dotació de PAS en tots els centres educatius és una reivindicació bàsica, ja que la matriculació sobrevinguda al llarg del curs escolar, la gestió del bons

per a llibres i els canvis en els programes informàtics generen un volum de gestió administrativa impossible de suportar pels centres. En altres comunitats autònomes, tots els centres disposen de personal administratiu especialment qualificat per a portar a cap aquestes tasques.

STEPV i STAPV, organitzacions de la Intersindical Valenciana, expliquen, en les pròximes negociacions amb l'administració, la dotació urgent de PAS als centres educatius i donaran suport a les iniciatives sorgides en aquest sentit des dels distints estaments de la comunitat educativa.?

ADÉS I ARA

La participació i la política

Vicent Esteve

Gener 1980. ALLIOLI es feia ressò de les dificultats dels ciutadans per a participar democràticament en la política, concretament en els consells escolars municipals. Empar, autora d'aquell article, atribuïa a la Llei de Règim Local franquista els majors entrebancs, tot i que afegia criteris d'actuació que no han perdut vigència.

La llei ha canviat i les competències sobre el servei educatiu dels ajuntaments són ben poques. Però les possibilitats de participació són encara més minses i, per tant, condicionades al programa de la majoria política de torn.

Així s'explica el poc de soroll social produït pel canvi de fesomia educativa de les nostres ciutats. L'ensenyament privat ha crescut com una taca d'oli sobre el teixit urbà, mentre l'escola pública viu amb precarietat l'augment d'un alumnat fonamentalment nouvingut, resultat de l'acceleració dels moviments migratoris. Els governs conservadors, de l'estat i de les comunitats autònomes, ho han tingut més fàcil per la debilitat o la inexistència de la democràcia participativa.

El poder polític sorgit de la transició a la democràcia s'ha afermat al marge, fins i tot en contra, de la participació ciutadana

Empar no s'estava d'afirmar que "cal que pressionem els ajuntaments amb majoria d'esquerres per tal que compleixen les seues promeses electorals", al mateix temps que subratllava que "l'STEPV deu mantenir per damunt de tot la seua independència", temerosa com era que "qualsevol negociat entre forces polítiques de l'Ajuntament podria deixar-nos en una posició molt fotuda". Vist el que s'ha vist, a l'esquerra tampoc no li ha interessat promoure el protagonisme de la ciutadania.

Així que, més de 25 anys després, les fórmules de participació ciutadana són escasses i disperses. No obstant això, algunes majories d'esquerres han posat en marxa els pressupostos participatius, cosa que demostra que des dels ajuntaments es poden fer més coses.

La participació i el control que les organitzacions ciutadanes i sindicals han de poder exercir no s'han d'entendre com un exercici paral·lel ni contradictori amb el poder polític; al contrari, podria ser el punt de trobada entre ambdues condicions.

Tot açò és vàlid avui. No perquè el temps haja passat debades, més aviat perquè el poder polític sorgit de la transició a la democràcia s'ha afermat al marge, fins i tot en contra, de la participació ciutadana. Ja és un sarcasme que l'actualitat mediàtica d'aquesta democràcia passe per haver de defensar la monarquia.

ENSENYAMENT PÚBLIC

Els centres denuncien que falten educadors i personal d'administració i serveis

La pressió sindical accelera els actes d'adjudicació de places vacants d'educadors i PAS

Nombrosos centres escolars van començar el curs sense personal administratiu i de serveis suficient. Per això, els equips directius han hagut d'assumir aquestes funcions, realitzar tasques de matriculació i atencions en consergeria. Es dona la circumstància que tant el personal de serveis com el col·lectiu d'educadors depenen de la Conselleria d'Administracions Públiques, que no va agilitzar suficientment el procés per

Allioli

atendre la demanda de personal dels centres docents, una situació que es repeteix any rere any.

Les denúncies sindicals han aconseguit accelerar els processos d'adjudicació de places d'aquests col·lectius de professionals i els dies 18 i 19 d'octubre van eixir a adjudicació 19 places d'educadors, 17 d'elles de nova creació, i 35 places de subalterns, respectivament. Al tancament d'aquesta edició encara no s'havien convocat les adjudicacions del personal d'administra-

ció, tot i que hi havia el compromís d'Administracions Públiques de convocar-les al més prompte possible.

STEPV ha reclamat el traspass del personal d'administració i serveis i el col·lectiu d'educadors de la Conselleria d'Administracions Públiques a la d'Educació per agilitzar els processos de substitució i pal·liar els efectes negatius sobre el funcionament dels centres i la qualitat de l'educació.

ENSENYAMENT PÚBLIC

La manca d'informació i la disparitat de criteris perjudiquen l'alumnat

Caòtic inici de curs a l'Escola Oficial d'Idiomes de València

La manca d'informació i les instruccions disperses que ha dictat la Conselleria d'Educació en l'inici de curs han provocat problemes greus d'organització en l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI) de València, amb unes conseqüències que han repercutit negativament en l'alumnat. STEPV ha denunciat la "situació caòtica" que ha patit el centre durant les primeres setmanes del curs. Les EOI implanten durant el curs 2007/08 els nivells

Allioli

bàsic i intermedi dels nous plans d'estudis, cadascun d'ells amb dos cursos. El estudis es completen amb el nivell avançat.

El professorat i els estudiants denuncien que, tot i que la normativa permet que l'alumnat del nivell bàsic 1 i 2 d'Anglès accedisca al nivell intermedi 1 si posseeix el títol de Batxillerat, l'EOI de València, a diferència d'altres centres, no ha permès aquesta opció. D'altra banda, les instruccions per a realitzar la prova de nivell per

accedir a l'intermedi 2 van arribar el 13 de setembre, sis dies abans de la celebració de la prova, un temps insuficient per a difondre-la. En el cas de l'Anglès, per exemple, només s'hi van presentar 18 alumnes. Al juny tampoc no es va dur a terme la prova.

La direcció del centre, a petició del claustre, s'ha dirigit al director general d'Innovació per demanar-li explicacions a la negativa de l'inspector perquè el centre porte a efecte la prova.

ENSENYAMENT PÚBLIC

Un àlbum de fotos electrònic mostra el deplorable estat d'alguns centres públics

Font de Mora: "Ací no hi ha 'barracos'"

En una genialitat insòlita, el conseller d'Educació assegura que al País Valencià "no hi ha barracos". Font de Mora remet a la definició de *barracón* del *Diccionario de la Real Academia de la Lengua Española*, que el

Allioli

defineix com a "edifici rectangular de una planta para albergar tropas" y "casita tosca". És cert que al País Valencià hi ha edificis militars, però també molts i diversos tipus de "barracos", també en les escoles i els instituts. El Sindicat ha obert

un àlbum electrònic de fotos de centres públics valencians que qüestionen seriosament les paraules del conseller. Font de Mora disposa d'un ampli mostrari per a comprovar-ho: <http://picasaweb.google.es/escolapublicapv>

STES-Intersindical proposa una plataforma reivindicativa unitària

Què se n'ha fet, dels 60 euros de 2005?

El professorat encara es pregunta on han anat a parar els 60 euros d'increment salarial que el Ministeri d'Educació va prometre. Han transcorregut dos anys des de l'anunci del MEC i ningú sap respondre-la. Els mateixos sindicats que abans de les eleccions sindicals van presumir d'aconseguir aquesta pujada salarial per a tots els docents, estan ara parapetats amb la negociació de l'Estatut del Professorat, conscients que és impossible tramitar-lo en els pocs mesos que resten de legislatura. El 20 d'octubre de 2005, en la sala més sumptuosa del MEC i enmig d'una gran parafernàlia d'informadors de premsa i fotògrafs, l'anterior ministra d'Educació i els representants d'altres sindicats

signaven un anomenat "acord bàsic" per a aconseguir millores per al professorat davant la tramitació de la nova llei d'educació. La Confederació d'STES, que reivindicava incloure en la Llei d'Educació (LOE) mesures que contribuïren a millorar les condicions de treball del professorat, va qualificar l'acord de "vergonyós, per precipitat, i escàs en contingut", un acord que es va signar sense coneixement del professorat per impedir que es pogueren aconseguir veritables millores en la tramitació de la LOE. La majoria de les reivindicacions presentades per STES, sobretot les econòmiques, van ser rebutjades amb l'argument que el MEC ja havia signat un acord amb la majoria sindical (CCOO, ANPE, UGT i CSIF). Aquest acord va servir als grups polítics que van donar suport a la LOE per a afirmar que

també comptava amb el suport dels representants del professorat.

Un deute pendent

Han passat dos anys i el professorat es pregunta com l'ha beneficiat l'aplicació d'aquest acord. Per referir-nos només a l'aspecte econòmic, el MEC ja deu al professorat 1.440 euros, un deute que cal reclamar també als sindicats signants d'un acord incomplert que, tanmateix, cap d'ells ha denunciat. L'oportunisme sindical va ser responsable de la signatura d'un acord precipitat que va ignorar l'opinió del professorat, un acord que només ha servit per a la instrumentalització política i que ha servit per a desmotivar el professorat. Un acord que al capdavant ha servit per a augmentar el descrèdit del conjunt de les forces sindicals.

Però el MEC no vol pagar ara "el suport del professorat a la LOE" i

pretén que, a més, l'increment de 60 euros es destine només al 30% de la plantilla, aquella que demostre una "especial dedicació al centre". Encara més, el Ministeri pretén que aquesta quantitat es faci efectiva en nòmina després de l'aprovació de l'Estatut del Professorat, una fita incerta en el final de la legislatura. STES planteja, en canvi, que els 60 euros han de ser una part de l'increment que reivindica, i que s'han d'incloure com a complement específic.

Enmig d'aquesta situació lamentable, STES ha fet una nova crida a la unitat sindical, que hauria de servir per a elaborar una plataforma reivindicativa que garantisca que l'Estatut del Professorat preveja autèntiques millores en les condicions de treball i dignifique l'ofici d'ensenyar.

El Sindicat demana negociar l'equiparació retributiva dels equips directius

L'actualització dels complements per càrrecs unipersonals, prioritària per a l'STEPV

Allioli
El Sindicat demana actualitzar els complements específics dels equips directius dels centres d'Infantil, Primària i Secundària amb un augment de 100 euros per les direccions dels tipus A i calcular els corresponents a les altres tipologies segons siga aquest increment. D'acord amb la

proposta d'STEPV, els membres dels equips directius haurien de cobrar un complement equivalent al 80% del que percep la direcció del seu centre.

Com va advertir en l'edició d'octubre d'aquesta revista, els equips directius dels centres públics valencians són els pitjors pagats de l'Estat. El Sindicat ha

plantejat que l'equiparació retributiva dels equips directius és una reivindicació prioritària i urgent, i insisteix en la necessitat de reservar, com preveu l'acord retributiu del maig de 2007, un total 15 milions d'euros per a fer front a aquest concepte.

En les sessions negociadores de l'acord del 8 de maig, STEPV

va plantejar la necessitat de reduir la classificació de centres, augmentar el complement retributiu de les direccions i establir un percentatge mínim en cada tipus de centre per a la resta de membres dels equips directius (vicedirecció, caps d'estudis, secretaries), reivindicacions que continuen vigents.

Proposta retributiva d'STEPV

Centres d'Infantil i Primària (complets, incomplets, rurals, infantil, especial...)

- Centres tipus A (27 o més unitats). Direcció, 625 euros; resta de càrrecs, 500 euros.
- Centres tipus B (entre 18 i 26 unitats). Direcció: 593 euros; resta de càrrecs, 474 euros.
- Centres tipus C (17 o menys unitats). Direcció: 531 euros; resta de càrrecs, 424 euros.

Centres d'Educació Secundària i seccions

- Centres tipus A (31 o més unitats). Direcció, 741 euros; resta de càrrecs, 593 euros.
- Centres tipus B (22 a 30 unitats). Direcció, 703 euros; resta de càrrecs, 562 euros.
- Centres tipus C (menys de 21 unitats). Direcció, 629 euros; resta de càrrecs, 503 euros.

Educació paga, en octubre, els 30 euros compromesos el 8 de maig

Allioli
La nòmina de setembre del professorat valencià no va veure reflectits els 30 euros corresponents al primer termini de l'acord de 8 de maig perquè els responsables d'Educació no van trametre a temps l'acord al Ple del Consell per a la seua aprovació. Conselleria va afirmar que es tractava d'un problema informàtic, però el ben cert és que no va pagar. Com tampoc ha cobrat, ara en octubre, els endarreriments de setembre una bona part del

professorat valencià. Un altre problema informàtic? En contrast amb aquesta actitud, des del 8 de maig la Conselleria ha estat diligent a aprovar altres temes no negociats amb els sindicats, com els currículums de Primària, Secundària, Conservatoris i Escoles Oficials d'Idiomes, així com la concertació dels batxillerats, ràpidament tramitats i aprovats pel Ple del Consell i publicats en el Diari Oficial.

El 8 de maig, en la presentació pública de l'acord retributiu, els

responsables de la Conselleria d'Educació i d'altres sindicats destacaven, entre altres coses, que amb "el millor acord possible", els docents valencians eren "els més ben pagats de l'estat", una fita, deien que "homologa el professorat". En canvi, cinc mesos després, els 30 euros corresponents a l'anunciada "homologació" del primer termini no se feren efectius, un desinterés que alimenta la percepció que al maig, més que culminar un bon acord, la prioritat de la Conselleria

consistia a desactivar la mobilització que va impulsar l'STEPV i va estar seguida majoritàriament pel professorat valencià. El seguiment d'aquell pacte ha confirmat aquella apreciació: "L'acord només incorpora una part dels compromisos adquirits per l'Administració. L'equiparació retributiva, que s'ajornarà fins a 2010, no arribarà a tot el professorat".

El sector protagonitza mobilitzacions de protesta des de l'inici de curs

L'Educació Especial pateix una situació vergonyosa i desesperant

L'Educació Especial (EE) ha sigut protagonista d'importants mobilitzacions en l'inici de curs. El sector, un dels més oblidats del sistema educatiu, ha realitzat diverses concentracions i actes de protesta, que han obtingut un destacat ressò en

Les mobilitzacions de l'EE són indicatives de la desesperació que viu el sector, que se sent abandonat per l'Administració valenciana

els mitjans de comunicació. Les mobilitzacions de l'EE són indicatives de la desesperació que viu el sector, que se sent abandonat per l'Administració valenciana. Els problemes continuen pendents.

L'alumnat amb necessitats educatives especials (NEE) reclama tota l'ajuda per a desenvolupar les seues capacitats i aconseguir una adaptació, el més normalitzada possible, al sistema educatiu. Per això requereix l'atenció profes-

sional d'especialistes qualificats. Les bones intencions que la normativa en vigor disposa es converteixen en no res perquè els responsables de la Conselleria d'Educació les oblidem. Per tot això, el Sindicat ha fet una denúncia contundent sobre la situació de l'EE. "Es tracta d'un col·lectiu especialment sensible a les desatencions i oblidats de les autoritats educatives. Les explicacions són necessàries i les solucions urgents".

Crònica d'una vergonya

Trenta dies després de l'inici del curs, pares i mares del centre d'EE comarcal Miguel Cervantes, d'Elda (Vinalopó Mitjà), es concentren davant la Direcció Territorial d'Alacant per exigir la incorporació urgent al centre del professorat que hi falta: quatre especialistes i quatre educadors, aquests últims imprescindibles per a realitzar les tasques assistencials dels 106 alumnes de la comarca matriculats.

Des d'aquell dia, tots els dijous, durant 15 minuts, els pares i les mares tallen la carretera comarcal. El col·lectiu recorda a la

Conselleria d'Educació que en el centre els falta personal indispensable per a atendre l'alumnat i compartir la tasca educativa amb el professorat. L'Ajuntament de Petrer dona suport a les reivindicacions de pares i mares, contràriament al que fa el Consistori d'Elda, on s'ubica el centre. Ambdós ajuntaments estan governats pel Partit Popular, com la Conselleria d'Educació.

A Elx (Baix Vinalopó), la comunitat educativa es concentra cada dia durant deu minuts a les portes dels col·legis que disposen d'aula integrada i en el dos centres específics. A més, l'alumnat dels instituts de Secundària protagonitza concentracions de solidaritat amb els seus companys. En aquests nivells educatius es demana disposar de personal no docent (un fisioterapeuta, un ATS i dos educadors per centre), així com un autèntic pla d'integració que possibilita i garantisca la igualtat d'accés de l'alumnat al sistema educatiu.

A Alacant (l'Alacantí), en el col·legi públic Joaquín María López, amb tres aules integrades

de paralítics cerebrals, encara els falten dos educadores i un professor especialista en Audició i Llenguatge. En altres col·legis amb aules integrades necessiten educadors, fisioterapeutes i ATS per a administrar la medicació que l'alumnat requereix.

Aquesta situació, semblant a l'existent en altres comarques del sud i del nord, és desesperant: falta de personal, massificació de l'alumnat, edificis i infraestructures obsoletes i mal adaptades a les necessitats de la població escolar...

Actuacions urgents

STEPV, que considera justa la dotació de personal als centres afectats que l'exigeixen, ha instat les conselleries d'Educació i d'Administracions Públiques i Justícia perquè nomenen, de manera immediata, el professorat especialista i els educadors, respectivament. El Sindicat planteja que cal regular definitivament la situació dels professionals docents i no docents que treballen en l'EE. Tant les tasques estrictament educatives com les assistencials són fonamentals per a atendre l'alumnat necessitat. El Sindicat considera urgent que el debat sobre la situació del sector ha d'incorporar-se al calendari de negociació amb la Conselleria d'Educació.

Concentració de protesta al CEE Tamarit de Torrent, l'Horta Sud / ARXIU

En altres col·legis amb aules integrades necessiten educadors, fisioterapeutes i ATS per a administrar medicació que l'alumnat requereix

En defensa de l'Educació Especial

STEPV recorda les propostes que trasmetrà als responsables de l'Administració valenciana sobre l'Educació Especial. Aquesta relació està inclosa en el programa electoral que el Sindicat va presentar en les eleccions celebrades, ara fa un any.

- Revisió de l'atenció per zones i ampliació de col·legis, tot modernitzant i adequant les infraestructures.
- Consideració del centres d'Educació Especial (EE) com a centres de recursos per als col·legis i instituts.
- Elaboració d'un Reglament Orgànic i Funcional (ROF) per a l'EE.
- Dotació de personal sanitari en

les plantilles per a l'assistència de l'alumnat.

- Dotació de professorat especialista de Música i Educació Física.
- Dotació de personal suficient als departaments d'Orientació.
- Generalització de la jornada lectiva de 18 hores per a tot el personal que treballa en EE.
- Extensió del complement retributiu dels mestres de l'ESO al personal d'EE.
- La creació d'aules i/o unitats ha d'anar acompanyada de la dotació de professorat, així com de l'equivalent d'altres professionals que atenen l'alumnat.
- Catalogació dels llocs de treball dels educadors d'EE com a docents. Augment dels nivells

retributius actuals, C-14-E010, per adequar les responsabilitats a les funcions. Transitòriament, assignació del nivell retributiu C-16-E022.

- Dotació de mitjans tecnològics i de suport per a desenvolupar programes individuals i de comunicació alternativa.
- Desenvolupament d'una normativa específica sobre criteris que determinen els dictàmens d'escolarització en centres específics.
- Revisió, actualització i disminució de les ràtios amb la corresponent revisió de la dotació de personal necessari per a garantir una adequada atenció en l'escolarització de l'alumnat.

■ Formació específica per a tot el personal.

- Realització de manera immediata d'un estudi epidemiològic de la salut dels treballadors d'EE, que podrien ser considerats "treballadors d'especial sensibilitat per a determinats riscos", segons determina l'article 2 de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals, per les característiques peculiars de les activitats que realitzen, especialment els educadors d'EE.
- Avaluació de Riscos Laborals. Atenció, sobretot, en la vigilància de la salut. Revisió de la catalogació de malalties professionals. n Plans de Prevenció de Riscos Laborals. Elaboració i aplicació immediata.

ENSENYAMENT PÚBLIC

El Sindicat planteja negociar una nova normativa reguladora de la direcció

Quatre de cada deu directors de centres són nomenats a dit per manca de candidatures

Com a resultat dels concursos per a l'elecció de directors i directores en 2004, 2005 i 2006, i davant l'absència de candidatures, quatre de cada deu persones que hui es responsabilitzen de la direcció dels centres educatius valencians són nomenats directament per la Conselleria d'Educació. El percentatge més elevat es troba en Secundària, on vora un 52% de les direccions són nomenades a dit.

Educació pretén consolidar aquesta situació i anul·lar en la pràctica la participació de la comunitat educativa. En aquest marc, el nombre de candidatures presentades per a accedir a les direccions dels col·legis i els instituts és mínim, una situació que deixa les mans lliures a l'Administració per a nomenar-les i controlar-les millor.

Els models de direcció de centres públics han anat evolucionant al llarg dels anys sense

Allioli

trobar fins ara una fórmula que en permeta una gestió democràtica i participativa alhora que garantisca una adequada prestació del servei públic d'educació. Amb la publicació de la Llei Orgànica d'Educació (LOE) els dos partits majoritaris coincideixen a apostar per un model de direcció pròxim a la figura del gestor administratiu, molt allunyat d'un autèntic lideratge pedagògic. Paral·lelament, s'ha retallat la participació de la comunitat educativa. En aquest context, no serà estrany assistir en un futur immediat a una "resurrecció" del cos de directors, amb càrrec vitalici i sense càrrega docent, amb responsabilitats decisòries i amb una gran càrrega burocràtica.

Nova regulació legal

Per tal d'adaptar l'organització dels centres educatius públics del País Valencià a la realitat del segle XXI i als nous marcs normatius, STEPV ha exi-

git a l'Administració negociar una normativa que regule l'organització i funcionament dels centres en substitució de l'Ordre de 1992 i els Decrets de 1997. En desplegament del capítol IV de la LOE, el Sindicat també vol negociar una normativa específica que regule de forma permanent la tasca dels equips directius i la funció directiva. La norma, que hauria de tindre rang de decret del Consell Valencià hauria d'abordar les funcions dels equips directius, la seua selecció i nomenament, la formació permanent i l'avaluació, la renovació, les condicions laborals i retributives, la participació i assessorament i el reconeixement de les tasques directives.

Per acabar, he de tindre en compte que, enguany, s'hi hauran de renovar 600 direccions de centres que van ser nomenades l'any 2005, d'acord amb la LOE.

L'ELECCIÓ DE DIRECCIONS EN LA HISTÒRIA

Fins la **LLEI GENERAL D'EDUCACIÓ** Cos de directors en primària (accés per concurs oposició), càrrec vitalici, sense càrrega docent, burocràtic i únic òrgan decisor. En centres d'Ensenyaments mitjans nomenament directe per l'Administració.

1970

LLEI GENERAL D'EDUCACIÓ Funció directiva: Temporal, amb càrrega docent, únic òrgan decisor i funcions d'orientació, coordinació, executiu. Membre del claustre. Òrgans col·legiats: claustre, consell assessor.

1980

ESTATUT DE CENTRES ESCOLARS Funció directiva: temporal, amb càrrega docent Membre del claustre. Òrgans col·legiats: claustre, consell de direcció.

1985

LLEI ORGÀNICA DEL DRET A L'EDUCACIÓ (LODE) Funció directiva: temporal, amb càrrega docent, Membre del claustre Triada pel consell escolar. Equip directiu: òrgan executiu. Direcció: coordinadora, dinamitzadora. Direcció d'estudis: coordinadora de l'activitat acadèmica. Òrgans col·legiats: consell escolar (òrgan decisor), claustre.

1990

LLEI ORGÀNICA D'ORDENACIÓ GENERAL DEL SISTEMA EDUCATIU (LOGSE) Direcció: Membre del claustre. Triada pel consell escolar, previ projecte. Equip directiu: temporal, amb càrrega docent. Òrgans col·legiats: consell escolar (òrgan decisor), claustre. S'introdueix la figura de l'administrador/a que arrega les funcions de la secretaria.

1995

LLEI ORGÀNICA DE LA PARTICIPACIÓ L'AVALUACIÓ I EL GOVERN DELS CENTRES (LOPEGE) Reforç i suport a la funció directiva. Accés amb perfil previ (acreditació) i per quatre anys. Triat pel consell escolar. Reforç de l'autoritat institucional. Consell escolar: òrgan decisor amb menys competències. Claustre: reforç de les competències acadèmiques.

2003

LLEI DE QUALITAT DE L'EDUCACIÓ (LOCE) Cap a un model professional-personalista. Accés per concurs de mèrits. Comissió de selecció sense participació de la comunitat educativa. No és necessari que siga professorat amb destí al centre. Nomenament per tres anys. Continuació en el càrrec fins a cinc períodes consecutius. Avaluació i adquisició de la categoria de direcció si és positiva. Consolidació parcial del complement retributiu. Òrgans de govern: direcció, cap d'estudis, secretari. Òrgans de participació en el control i gestió: Consell escolar (amb menys competències), claustre.

2006

LLEI ORGÀNICA D'EDUCACIÓ (LOE) El mateix model i finalitats. Novetat: la comissió de selecció composta per l'administració i una representació dels sectors del centre. Períodes de quatre anys, possibilitat de renovació per dos períodes més de quatre anys si hi ha avaluació positiva. Consolidació del complement retributiu. Accés diferenciat a la inspecció educativa. Òrgans de govern: direcció, cap d'estudis, secretari. Òrgans de participació en el control i gestió: Consell escolar (amb menys competències) i claustre.

JUNTES DIRECTIVES QUE S'HAN DE RENOVAR ALS CENTRES DE PRIMÀRIA, SECUNDÀRIA I EOI

	ALACANT			CASTELLÓ			VALÈNCIA			TOTAL		
	2004	2005	2006	2004	2005	2006	2004	2005	2006	2004	2005	2006
DIRECCIONS QUE CAL RENOVAR	127	297	85	31	133	29	177	320	90	335	750	204
CANDIDATURES PRESENTADES	77	254	31	12	75	10	95	286	44	184	615	85
DIRECCIONS A NOMENAR PER L'ADMINISTRACIÓ	60,6%	85,5%	36,5%	38,7%	56,4%	34,5%	53,6%	89,4%	49%	55%	82%	41,6%

ENSENYAMENT PÚBLIC

El Sindicat responsabilitza la Conselleria per la mala qualitat de les construccions escolars

Les pluges provoquen desperfectes en escoles i instituts i afecten les seues activitats

Les fortes pluges del mes d'octubre han ocasionat desperfectes, en alguns casos molt greus, en les instal·lacions i materials de diversos centres educatius valencians. Els equips directius, en contacte amb els ajuntaments i la Conselleria d'Educació, han reaccionat de manera immediata per reparar els

Allioli

danys i retornar el servei a la normalitat.

Els principals problemes de molts centres han sigut la proliferació de goteres i humitats en les dependències (despatxos, aules, gimnàs, corredors, vestíbuls, sales de professorat i sales d'actes), incidències que han entrebancat les activitats lectives. Els centres afectats es queixen

perquè no és la primera vegada que apareixen les goteres i les humitats i les reparacions no han solucionat els problemes. STEPV ha denunciat moltes voltes la mala qualitat dels materials amb què es construeixen els edificis escolars i la despreocupació en les reparacions manifestada per les autoritats. El Sindicat ha expressat que "aquesta deixadesa de les

administracions responsables de la construcció i el manteniment dels edificis escolars produeix cada any una important pèrdua d'hores lectives i altera el normal funcionament dels centres i que aquestes situacions es poden preveure i resoldre". En alguns casos, insisteix el Sindicat, "s'han provocat situacions de perill per a l'alumnat i el professorat".

Malestar reiterat en els centres afectats

Les incidències més greus pels efectes de les pluges es van localitzar a l'institut de l'Olleria (Vall d'Albaida), on es va cremar el transformador elèctric, i al col·legi públic Isabel la Catòlica de la mateixa localitat, on va caure un mur exterior del pati. Al centre d'Educació Especial Raquel Payà, de Dénia (Marina Alta), l'aigua va causar danys en el motor de l'ascensor i en el sistema elèctric. Al CP La Torreta, de la Vila Joiosa

(Marina Baixa), va quedar inutilitzat el material informàtic de l'aula d'ESO. A Sueca (Ribera Baixa), una unitat d'Infantil del CP Carrasquer va haver de ser reubicada per goteres en l'aula prefabricada. A Xeraco (Safor), la vivenda del conserge de l'IES Montdúver es va inundar parcialment i en alguns llocs del centre es van produir acumulacions d'aigua per les filtracions. El CP Pintor Estruch de Manuel (Vall d'Albaida) no va poder fer

classes d'Educació Física perquè el gimnàs estava inundat i la pista del pati plena de basalls. Al CP Ciutat de l'Artista Faller, de València, l'aigua inundava els accessos al centre. Al CP Nicolau Primitiu, de València, alguns despatxos es van inundar i el material de logopèdia i de biblioteca es va fer malbé. En aquesta escola, una part del material d'Educació Física ha quedat inutilitzat totalment a causa de

l'aigua filtrada. També a València, l'IES Benlliure, el CP Ballester Fandos i el CP Cervantes han reiterat el seu malestar perquè no és la primera vegada que pateixen les goteres i les humitats, encara que les reparacions no han servit per a solucionar els problemes. És el mateix cas denunciat pel CP Lluís Revest de Castelló de la Plana.

El conseller oculta l'estratègia del PP d'ofegar les línies en valencià

L'ensenyament en valencià en Secundària, estrangulat per la política de la conselleria

El mateix dia que començaven les classes en els instituts valencians, la premsa autòctona es feia ressó d'una enquesta elaborada per la Conselleria d'Educació sobre la situació del valencià a la ciutat de València. En l'apartat educatiu, les dades que va presentar el conseller no estaven exemptes d'un inequívoc triunfalisme. Segons Font de Mora, en Primària s'ha passat dels 3.703 estudiants en valencià de 1993 als 12.946 de 2006. En Secundària, durant el mateix període, els 906 estudiants en valencià han arribat a ser 3.433. Sense pretendre-ho, els mateixos números oferits des de l'Administració deixen entreveure un dels problemes que més entrebanquen l'extensió de l'ensenyament en la llengua pròpia: la impossibilitat de

Allioli

prosseguir els estudis en valencià en el pas des de Primària a Secundària. Precisament és la manca d'oferta de línies en valencià en Secundària la que provoca que la proporció d'alumnat d'ESO que estudia en aquesta llengua haja caigut set punts des de 1993. La política de la Conselleria d'Educació de no obrir línies malgrat la demanda existent és la responsable d'aquest retrocés.

La doble xarxa

El conseller es va ocultar intencionadament altres xifres ben eloqüents. Per exemple, no va reconèixer que en el conjunt de la comunitat autònoma només dos de cada deu alumnes de Secundària estudiarà aquest curs en valencià. Segons les dades presentades per Escola Valenciana, que ha

denunciat la política lingüística de la Conselleria d'Educació, només 53.000 estudiants (el 17,7% dels vora 300.000 alumnes totals) rebrà l'ensenyament en la llengua pròpia. D'altra banda, dels 721 centres de Secundària existents, n'hi ha 335 que ofereixen programes d'ensenyament en valencià i, d'ells, només 40 són concertats. Són dades que confirmen de manera inequívoca la tendència denunciada reiteradament per l'STEPV, segons la qual la política de la conselleria està configurant una doble xarxa educativa: ensenyament públic en valencià i concertat privat en castellà.

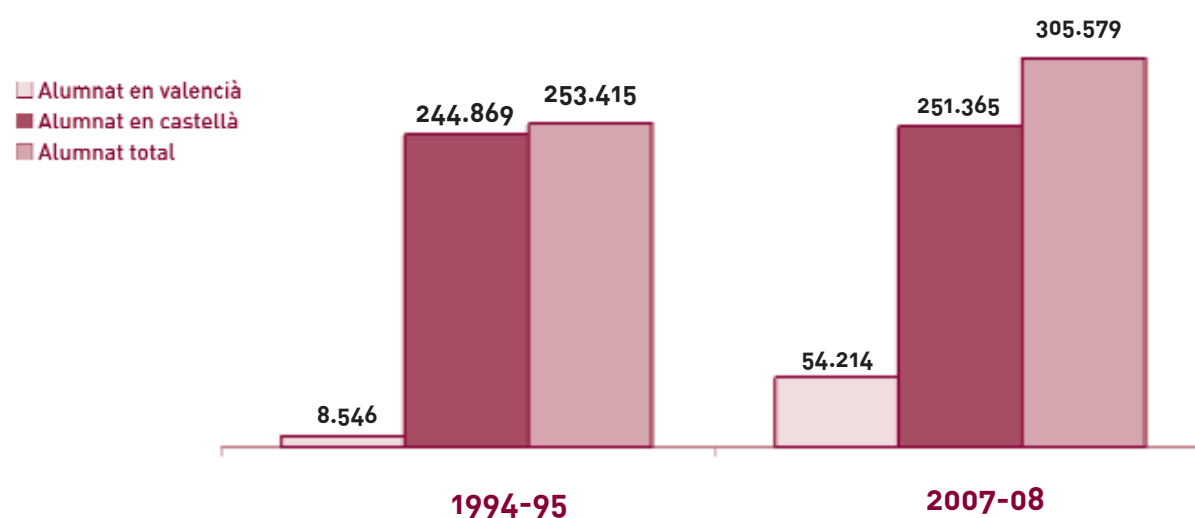
Respecte al professorat, la Federació Escola Valenciana també ha denunciat que només el 67% dels docents disposa de la capacitat lingüística suficient per

a impartir la docència en valencià. L'incompliment del compromís d'Educació amb els sindicats, l'any 1999, de catalogar lingüísticament els llocs de treball d'ensenyament secundari n'és el responsable.

En els informes anuals sobre l'ensenyament en valencià, STEPV-lv segueix denunciant aquesta

Un dels problemes que més entrebanquen l'extensió de l'ensenyament en valencià és la impossibilitat de prosseguir els estudis en valencià en el pas des de Primària a Secundària

Evolució de l'alumnat segons la llengua d'aprenentatge

situació que no és ni nova ni bona. Tanmateix, cal recordar-ho una vegada i una altra, i cal que mares i pares, alumnes, professorat, equips directius i entitats compromeses amb la llengua facen públics amb insistència els entrebanques imposats per la Conselleria d'Educació per incrementar l'ensenyament en valencià i estendre'l a totes les etapes educatives.

Promoure l'ensenyament en valencià, també en Secundària

STEPV ha elaborat un repertori exhaustiu de mesures per estendre i garantir la continuïtat de les línies d'ensenyament en valencià en l'ensenyament secundari:

- Generalització en tots els centres sostinguts amb fons públics de la zona de predomini lingüístic valencià, com recull l'article 5é de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV), l'ensenyament en valencià mitjançant la substitució dels Programes d'Incorporació Progressiva (PIP) per Programes d'Ensenyament en Valencià (PEV).
- En tota acció educativa envers l'atenció a la diversitat s'ha de garantir el tractament metodològic de les dues llengües.
- Avaluació periòdica de la competència lingüística dels programes d'educació bilingües i els seus resultats.
- Promoció i potenciament dels plans d'acollida per a l'alumnat nouvingut. Edició de materials específics en valencià per aquests plans.

- Reducció de la ràtio per a formar grups d'ensenyament en valencià en els diferents batxillerats.
- Inclusió en tots els currículums dels Cicles Formatius del vocabulari tècnic pertinent en valencià.
- Introducció de l'ensenyament en valencià en els ensenyaments de Música i Dansa, Art Dramàtic, Escoles d'Art i Superior de Disseny...
- Elaboració de plans i xarxes d'activitats extraescolars que reforcen l'aprenentatge del valencià.
- Promoció de l'aplicació dels plans de Normalització Lingüística dels centres sostinguts amb fons públics.
- Catalogació lingüística dels llocs de treball.
- Atenció preferent envers l'ús i ensenyament del valencià i en valencià de tota la normativa que desenvolupa la Llei d'Educació (LOE).
- Establiment com a requisit el tractament del valencià per als

- projectes de Compensatòria, Innovació i Investigació Educativa.
- Potenciació de l'edició de materials didàctics en valencià.
- Promoció i suport als equips que elaboren i editen materials didàctics en valencià.
- Dotació dels serveis d'ensenyament en valencià i del valencià (Junta Qualificadora, Serveis de Normalització i Promoció Lingüística, Servei d'Ensenyament en Valencià...) amb més recursos humans, materials, econòmics i organitzatius per a desenvolupar eficaçment les tasques que tenen encomanades.
- Establiment del certificat de capacitat com a requisit en la selecció i provisió de llocs de treballs, oposicions, concursos de trasllats, comissions de serveis, adjudicacions, etc.
- Reconeixement de la titulació de Filologia Catalana en el Decret 62/02.
- Adopció de mesures per a assegurar l'adequada competència lingüística de tot el

- professorat en els plans de formació permanent. Posada en marxa, quan calga, de plans de xoc urgents.
- Plans especials de formació lingüísticotècnica per al professorat de les zones de predomini lingüístic castellà.
- Supressió de l'exempció al valencià. El concepte d'exempció al valencià suposa reconèixer el dret a la ignorància: es rebutja el saber, la cultura, una llengua.
- Desdoblaments per a l'atenció adequada de l'alumnat que demana l'exempció al valencià.
- Desplegament de campanyes de sensibilització, promoció del valencià a tota la societat i particularment en la zona de predomini lingüístic castellà.
- Homologació administrativa dels títols de les Juntes Qualificadores de Catalunya i les Illes Balears.
- Establiment de garanties per a la total normalització lingüística del sistema educatiu valencià.

Mila Llorens Pascual, mestra d'Educació Infantil i Primària

“La societat encara menysvalora la tasca de les mestres d'Infantil”

Rafael Miralles Lucena

Nascuda als Algars (Cocentaina, el Comtat, 1955) al si d'una família humil, Mila Llorens Pascual ha forjat la seua vocació al ritme de la vida. “L'última mestra que vaig tindre en l'escola unitària dels Algars va convèncer els meus pares perquè estudiara batxiller i tota la família ens en vam anar a Alcoi. Em vaig identificar molt amb aquella mestra i d'allí naix la meua vocació. El segon any que treballava en l'escola pública em va correspondre una aula d'Infantil, “preescolar”, com es deia aleshores. Estava embarassada i per qüestions òbvies — buscava la millor educació per al meu fill— vaig conèixer la guarderia de Batoi, un barri obrer d'Alcoi, on també hi havia el col·legi on jo treballava. Allí vaig descobrir, com a mare i com a mestra, la importància d'aquesta etapa educativa”.

Mila Llorens va ser una de les impulsores del Col·lectiu de Mestres de l'Escola Infantil, un grup que ha aglutinat en les comarques de l'Alcoià i el Comtat les iniciatives de les treballadores i treballadors més inquiets i innovadors, tant de l'escola pública com la privada. “Apostem per una Educació Infantil que partisca de les capacitats dels xiquets, de les diferències com a enriquidores del grup, de l'estima i de la importància de

El més important és aconseguir que els xiquets i les xiquetes vinguin contents a l'escola, que siguin curiosos, que s'ho passen bé i que tinguen moltes ganes de viure

compartir, una escola oberta a la societat i les famílies”.

Assessora pedagògica i directora del Centre de Professors d'Alcoi entre 1989 i 1993, està vinculada amb l'STEPV des de l'època de la Coordinadora, en els primers anys del postfranquisme, quan treballava en un centre privat. Fa només unes setmanes que s'ha reincorporat a la docència en l'Alqueria d'Asnar (el Comtat) després d'estar quatre cursos com a permanent sindical.

Amb la perspectiva de trenta anys dedicada a l'educació, quin aspecte destacaries del teu treball?

Com a mestra el més important és aconseguir que els xiquets i les xiquetes vinguin contents a l'escola, que siguin curiosos, que s'ho passen bé i que tinguen moltes ganes de viure. Per arribar-hi, de primer observe com es desenvolupen i preste molta atenció als seus particulars processos d'aprenentatge, però no m'obsessio per les metodologies didàctiques que solen plantejar propostes tancades.

En quin sentit?

L'important és sobretot observar el procés de cada xiqueta i cada xiquet, la seua personalitat, el seu comportament... La lectura i l'escriptura, per exemple, són processos llargs que s'inicien des que naixen i que es consoliden en el temps. Enfocar l'educació com un conjunt de processos implica reconèixer que el xiquet ja naix amb

una sèrie de potencialitats. Si en l'escola el deixem créixer i hi establim un ambient d'aprenentatge adequat ell sol anirà desenvolupant-les. Tot això també implica considerar que l'Educació Infantil és una etapa educativa.

Una etapa fonamental.

Mila Llorens Pascual, a la seua aula de l'Alqueria d'Asnar / R. M.

La més important de totes. Fins a set anys, el xiquet defineix la seua personalitat i fa els aprenentatges més grans. Per això, el treball de mestres i educadores d'Infantil ha de tindre almenys la mateixa categoria que la d'un professor d'institut o de universitat.

El treball de les mestres d'Infantil, no està reconegut?

Per desgràcia, la societat encara ignora i menysvalora la tasca d'educar els més menuts. De fet, les treballadores d'Infantil estan pitjor retribuïdes que altres docents, tot i que coneixen millor que ningú els processos educatius. Les condicions amb què treballen tampoc són les millors perquè per a educar en aquesta etapa decisiva cal disposar d'unes condicions d'espai, edificis, personal i ràtios molt més adequats. Si això no es garanteix, per molt que la llei reconega ara com a etapa educativa el cicle 0-3 anys, la norma no servirà de massa. Què has sentit en reincorporar-te a l'escola

després de quatre anys de treball sindical? M'hi he trobat amb molts mestres nous, joves que s'han incorporat a la docència en els últims cursos i que ara comencen a contrastar la teoria amb la pràctica de l'aula.

Veus que l'actual formació inicial dels mestres va a millor?

això es va acordar. Ja sé que tot no pot ser com a mi m'agradaria però en l'escola és important treballar en sintonia amb les teues conviccions.

Costa treballar en equip?

En les escoles —ho sé perquè he passat un temps visitant-ne moltes com a sindicalista— cada volta és més important el protagonisme de l'equip directiu, i la participació del professorat en els claustres va a menys. D'altra banda, els centres s'han fet molt grans i això fa que la democràcia se'n ressentia. Cada volta és més complicat debatre tots plegats i prendre decisions compartides.

Influeix la grandària amb la democràcia?

És clar que sí. Perquè una escola siga realment educativa ha de tindre un nombre màxim d'alumnes i uns edificis amb unes característiques determinades perquè si són molt grans, la massificació impedeix que els mestres arriben a l'alumnat. El professorat ha de poder intervenir en totes les qüestions, perquè l'equip educatiu el conformen totes les persones que treballen en el centre. Si l'escola és xicoteta i els espais estan ben distribuïts es poden consensuar les coses, però amb un claustre de 50 persones és molt difícil arribar a acords.

Per a treballar en condicions en aquesta etapa decisiva, cal disposar d'espais, edificis, personal i ràtios molt més adequats

Què pretens aconseguir cada dia quan entres en classe?

Sobretot trobar-me a gust perquè això facilitarà que els xiquets també ho estiguen. En la meua classe actual tinc junts cinc alumnes de primer, tres de segon i quatre de tercer, i cada dia em plantege quines coses farem junts i quines farà cada grup. La meua preocupació és que arriben a ser autònoms en el seu treball i que ningú estiga pendent de mi. M'agradaria treballar per projectes i organitzar la classe per tallers i racons, sense necessitat de supervisar a tota hora el que fa cadascú.

Vols dir que encara no ho pots fer?

Jo pretenia investigar amb projectes perquè el llibre em condiciona molt, però he hagut d'adaptar-me a les circumstàncies i compaginar els projectes amb els llibres perquè no puc ignorar que les famílies s'han gastat entre 150 i 200 euros.

I la teua tasca sindical, com la veus ara des de l'escola?

El treball en el Sindicat m'ha permès contrastar punts de vista i experiències amb molts companys i companyes, sobretot de l'equip d'Alacant, crec que hem treballat de valent i els resultats de les eleccions sindicals són palesos. Amb tot i això, crec que hem de millorar la coordinació, i fer més fluides les nostres comunicacions.

Què vols dir?

Per exemple, quan he arribat a la meua escola m'he trobat que ja estaven triats els llibres de text, una decisió que puc entendre perquè jo no estava ací el curs passat, quan

Mesures preventives en els centres educatius a causa de la temperatura

Cal treballar amb fred o calor extrems?

Durant el curs escolar, el País Valencià no acostuma a registrar temperatures extremes, però això no vol dir que no existisquen riscos derivats de l'exposició al fred o a la calor quan se superen determinats nivells. En aquest article, tractem de delimitar aquests riscos, proposar mesures preventives i donar unes orientacions sobre el particular.

El Reial Decret 486/1997 (BOE 23/4/1997) estableix les disposicions mínimes de seguretat i salut laboral que han de complir els llocs de treball, entre elles les relacionades amb la temperatura. En compliment d'aquesta normativa, l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball ha elaborat una Guia Tècnica per a l'avaluació i prevenció dels riscos relatius a la utilització dels llocs de treball. La guia presenta criteris tècnics i recomanacions per a la correcta aplicació de la llei.

El reial decret esmentat estableix que la temperatura dels locals on es realitzen treballs sedentaris propis d'oficines o similars estarà compresa entre els 17 i els 27°C. Com a treballs sedentaris s'hi inclou el maneig d'eines de baixa potència, el realitzat en bancs d'eines i similars, i les activitats dels centres d'ensenyament, llevat de les d'Educació Física, si es realitzen a l'exterior dels edificis escolars.

La normativa afecta, no només les aules, oficines i tallers, sinó també els passadisos, escales, serveis higiènics, locals de descans i de primers auxilis, menjadors o qualsevol dependència on el personal haja de romandre o al qual pugui accedir per raó del seu treball. La guia estableix que a l'hivern, atès que es du roba d'abric, la temperatura ha de mantindre's entre els 17 i els 24°C. A l'estiu, en usar roba lleugera, cal que la temperatura oscil·le entre els 23 i els 27°C. Això vol dir que convé regular i moderar els extrems tèrmics, tant en els sistemes de calefacció com en els d'aire condicionat.

Si la temperatura ambiental és inferior a 10°C o superior a 27°C existeix un risc d'estrès tèrmic. L'exposició al fred pot començar a considerar-se perillosa quan la temperatura intracorporal —mesurada per via rectal— descendeix dels 36,8°C, considerats normals, fins als 35°C. Aquests registres tan baixos es manifesten externament amb una intensa tremolor i poden generar alteracions en el sistema vascular. D'altra banda, l'exposició a la calor pot provocar pèrdues de coneixement, marejos, vertigens, transtorns circulatoris i cardíacs.

Sense arribar a aquests extrems, l'exposició a nivells tèrmics inadequats és responsable de molts constipats i altres processos, i afecten el benestar i el rendiment laboral de les persones

ARXIU

treballadores. Amb temperatures inadequades es dificulten, i molt, els processos d'ensenyament i d'aprenentatge en tots els nivells educatius.

Mesures preventives

Les mesures per a evitar treballar o estudiar en condicions inadequades o perilloses degudes a la temperatura s'han d'ajustar als principis d'acció preventiva establits per l'article 15 de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals (LPRL). Entre aquests principis, convé destacar els referits a la necessitat de combatre els riscos en l'origen, tindre en compte l'evolució de la tècnica i adoptar mesures que prioritzen la protecció col·lectiva a la individual. És a dir, si el centre no disposa d'un sistema de calefacció adequat caldrà fer-hi la instal·lació pertinent per tal que el personal no haja de treballar amb abric, bufanda i guants. Si provisionalment, en el cas de realitzar obres o reparar avaries en el sistema de calefacció, calguera fer ús d'aquestes peces, el centre

hauria de facilitar-les i pagar-les. En aquest sentit, l'article 14.5 de la LPRL estableix que el cost de les mesures relatives a la seguretat i salut en el treball no haurà de recaure, de cap manera, sobre les treballadores i treballadors.

Quan la temperatura registrada en els recintes tancats ultrapasse els marges tèrmics esmentats —inferiors a 10°C o superiors a 27°C—, la normativa preveu la denúncia davant els responsables del centre i l'autoritat laboral. Cal tindre present que en aquests casos, quan existeix un risc important per a la salut de les persones —alumnat i docents—, si l'administració o l'empresa no adopten les mesures preventives necessàries són el comitè d'empresa, la junta de personal, els delegats de personal o fins i tot la majoria dels delegats de prevenció els que podran acordar la paralització de l'activitat de les persones afectades. L'acord, caldrà comunicar-lo a l'empresa i a l'autoritat laboral (Delegació de Treball), la qual anul·larà o

ratificarà la paralització acordada en un termini de 24 hores. A més a més, en cas necessari, el treballador i la treballadora, individualment, tenen dret a interrompre la seua activitat i abandonar el lloc de treball, quan consideren que l'activitat comporta un risc greu i imminent per a la seua vida o la seua salut. I ni els representants de personal ni els treballadors, considerats individualment, poden ser sancionats per adoptar aquestes mesures, tret que actuen de mala fe o hagen comés una negligència greu. Cal fer, doncs, un ús responsable i mesurat d'aquest dret.

Intervindre en els centres

De totes maneres, pel perjudici que pot generar-se a l'alumnat i a la imatge pública del centre, és freqüent que al si de la comunitat escolar s'assumisquen unes condicions de temperatura que no respecten la normativa vigent i que fins i tot poden resultar altament perilloses. No obstant això, entre tancar el centre o acceptar treballar a qualsevol temperatura hi ha marges sobre els quals també es pot actuar.

Entre les competències atribuïdes a les delegades i delegats de prevenció, hi ha la de exigir a l'empresari —bé l'Administració o la direcció de l'empresa— l'adopció de mesures de caràcter preventiu, en aquest cas, la instal·lació de sistemes de calefacció, refrigeració o l'aïllament tèrmic. L'eventual decisió negativa de l'empresari haurà de ser motivada, segons preveu l'article 36 de la LPRL. A més, les persones treballadores o les seues representants poden recórrer directament a la Inspecció de Treball si consideren que les mesures adoptades i el mitjàns utilitzats pels empresaris són insuficients per a garantir la seguretat i la salut en el treball. En aquest cas, la Inspecció efectuarà els requeriments que corresponguen perquè l'empresa s'ajuste a la normativa. En determinats casos fins i tot la mateixa Inspecció podrà imposar sancions econòmiques.

En cap cas, els treballadors i les treballadores de l'ensenyament, docents i no docents, no han de suportar les adverses condicions de treball causades per les temperatures extremes que resulten perjudicials per a la seua seguretat i salut. En aquest sentit, les delegades i els delegats de Prevenció assumim la responsabilitat de prestar atenció als col·lectius i persones afectades i donar-los el màxim suport.

L'exposició a nivells tèrmics inadequats és responsable de molts processos, i afecta el benestar i el rendiment laboral dels treballadors

STEPV rebutja els atacs per defensar els drets dels treballadors de privada

El govern valencià del PP concerta els batxillerats sense consultar el professorat del sector

Pel juliol de 2004, la Conselleria, les patronals i els sindicats FSIE i USO signen l'Addenda que possibilita el concert en Batxillerat. L'acord és una decisió del govern valencià del PP, adoptada sense negociar i que només compta amb el suport de dues organitzacions sindicals. Concertar els batxillerats no pot ser una decisió puntual, com pretén fer ara el govern de la Generalitat. Al contrari, es tracta d'una qüestió clau de la política educativa, que caldria debatre al si del Consell Escolar Valencià i a les Corts Valencianes.

STEPV ha patit diversos atacs des que va anunciar el seu recurs contra l'Ordre de la Conselleria d'Educació de concertació dels batxillerats publicada a finals del curs passat. Els atacs, concebuts des de la ignorància, la desinformació i la manipulació demagògica, mereixen una resposta clara i inequívoca.

Desviar als trams educatius no obligatoris partides pressupostàries sense resoldre la

L'administració només ha tingut en compte els interessos de les empreses propietàries: la sol·licitud del concert ha estat determinat pels titulars dels centres

situació dels concerts que ja existeixen en els trams obligatoris permetrà que les empreses obtinguen més beneficis per no millorarà la situació de les treballadores i treballadors del

sector. Persisteix encara la deshomologació salarial en relació amb l'ensenyament públic —el personal de privada no cobra sexennis—, les plantilles són menors i per això la jornada lectiva és major. D'altra banda, des de gener de 2006 no s'han abonat les pagues de 25 anys i la recol·locació del professorat suprimit està en l'aire. STEPV, sindicat de classe amb representació en tots els sectors de l'ensenyament, considera que cal donar una resposta responsable i global a les distintes situacions i fets que es produeixen en la comunitat educativa, i en aquests moments no es pot aplicar una concertació generalitzada de trams no obligatoris sense atindre's als criteris per a la concertació legalment establerts. En tot cas, l'ampliació dels concerts en aquests nivells hauria de respondre als principis establerts en la LODE.

Cal recordar que, antigament, la concertació dels batxillerats es realitzava en les ja desaparegudes seccions filials dels instituts, les quals complien la funció de completar l'oferta dels ensenyaments mitjans no obligatoris en les localitats on el sector públic no podia cobrir la demanda.

El Sindicat i els concerts

STEPV ha defès sempre el principi: a treball igual, salari idèntic, un principi que s'estén a tots els treballadors i treballadores de les diferents xarxes educatives. Això afecta també les condicions laborals, que han de ser les mateixes per a tots els ensenyants. El Sindicat ha signat acords que han millorat els salaris i les condicions laborals dels treballadors i treballadores de l'ensenyament concertat o

privat per equiparar-los amb els del sector públic. En aquest sentit, el Sindicat no renuncia a cap de les seues reivindicacions laborals ni professionals.

En l'àmbit estatal, el conveni és el marc legal establert per als treballadors d'aquests sectors.

L'actual conveni signat per FSIE, UGT, CC OO i les patronals estableix diferències salarials entre els treballadors del batxillerat concertat i el no concertat. Aquest és l'origen de les discriminacions salarials, i no altra.

Per tant, els signants d'aquest conveni i dels convenis anteriors són els responsables de la discriminació salarial.

L'homologació d'aquest treballadors al País Valencià passaria també per una negociació amb les patronals per tal d'establir el complement autònom.

El recurs de l'STEPV

STEPV ha interposat un recurs contra l'ordre de la Conselleria d'Educació que permet la concertació dels batxillerats adduint que no s'ajusta a la legalitat de la LODE i que no respecta el Reglament de normes bàsiques dels concerts educatius, ni l'ordre que regula la incorporació i renovació dels concerts.

Aquesta manera de procedir per part de la Generalitat ha perjudicat l'alumnat en el procés d'escolarització obligatòria. En cap cas, no s'ha demostrat que la concertació de les unitats de batxillerat haja respost a criteris d'escolarització; en canvi, l'Administració ha emprat un criteri gens objectiu i contrari a les pràctiques democràtiques i racionals. L'administració només ha tingut en compte els interessos de les empreses propietàries: la sol·licitud del concert ha estat

determinat pels titulars dels centres, sense més consideracions ni participació de la comunitat educativa. STEPV advoca perquè els diners públics sempre han de ser controlats i gestionats en defensa del benestar general dels ciutadans sense condicionants derivats dels interessos d'un determinat sector que defén els seus interessos econòmics particulars. En aquest sentit, els concerts no poden substituir la negociació del conveni, perquè introdueixen una discriminació salarial que no es resol de manera objectiva.

La manipulació i les mentides d'algunes organitzacions sindicals, que pretenen convertir els treballadors en servidors seus, mereix el rebuig més contundent d'una organització de classe com l'STEPV, que no oblidarà mai els drets irrenunciables del col·lectiu que treballa en els centres concertats.

No es pot aplicar una concertació generalitzada de trams no obligatoris amb les empreses privades i no atindre's als criteris per a la concertació legalment establerts

Sindicats, patronals i Educació pacten un acord sobre permisos per lactància

El professorat podrà allargar 30 dies la baixa materna per lactància

Les organitzacions sindicals, les patronals del sector i la Conselleria d'Educació han arribat a un acord que permetrà millorar substancialment les condicions laborals del professorat, amb pagament delegat dels centres concertats. El permís per lactància, de què es gaudirà immediatament després de la baixa maternal i podrà ser usat indistintament pel pare o la mare, permetrà acumular les hores de lactància en jornades completes i prorrogar la baixa per maternitat durant 30 dies. Si el

Allioli

permís coincideix amb les vacances del mes d'agost, s'interromprà i és reprendrà l'1 de setembre. La conselleria s'ha compromés al pagament de la nòmina de la persona que obtinga el permís. Educació també pagarà la nòmina de la treballadora o el treballador substituït. La sol·licitud caldrà presentar-la en el centre educatiu 25 dies abans de la finalització de la baixa maternal. La conselleria aplica l'acord amb retroactivitat des de l'1 de setembre de 2007.

A propòsit dels bons-llibres (i 2)

Albert Sansano / Batiste Malonda

Distintes opcions de gratuïtat

■ Els llibres en préstec

Aquest sistema consisteix bàsicament en la reutilització dels llibres de text. És a dir, els llibres són gratuïts però una vegada finalitzat el curs els estudiants han d'entregar-los al centre de manera que puguin ser utilitzats per altres alumnes en anys acadèmics successius. Els llibres es renoven cada quatre anys encara que, en la majoria dels casos, llevat dels de primer i segon de Primària, es renoven cada curs.

El sistema d'adquisició dels llibres pot realitzar-se de dues

maneres: directaments pels centres escolars, o per mitjà d'uns xecs de llibres que els centres entreguen als pares i que aquests canvien pels llibres en un establiment comercial perquè posteriorment el centre abone la corresponent factura en el punt de venda. Així, els llibres de text són propietat de les administracions educatives, que els cedeixen a l'alumnat en règim de préstec.

Cada curs escolar el centre registra i identifica amb una etiqueta amb el nom del centre i el de l'alumne tots els llibres cedits

en préstec. Els alumnes estan obligats a fer un ús adequat i cuidar-los dels volums i a reintegrar-los al centre a final de curs, de manera que els consells escolars puguin procedir a la seua revisió i reposició en cas necessari. El deteriorament malintencionat o la pèrdua dels llibres obliga als pares a reposar el material.

Aquesta fórmula va ser iniciada en Castella-La Manxa, i adoptada posteriorment per Canàries, Andalusia, Aragó, Catalunya, Galícia, La Rioja i el País Basc. Extremadura també ha optat per

aquest model, però restringit a l'alumnat amb un nivell de renda determinat o de famílies nombroses.

Aragó, Castella-La Manxa, Galícia i La Rioja tenen ja generalitzat el préstec a tots els nivells de l'educació obligatòria, mentre que Andalusia i Canàries encara no han completat el seu programa. Catalunya i el País Basc, que van començar amb projectes experimentals durant el curs 2006/07, projecten incorporar gradualment al programa més centres i cursos.

■ Xec-llibre i/o ajudes

El model de xec, o bo, per a llibres consisteix a entregar un val per a l'adquisició dels llibres de text que les famílies poden canviar en l'establiment de la seua elecció. Els llibres passen a ser propietat de l'alumne.

Aquest sistema s'aplica sense cap restricció en Cantàbria i en el curs 2008/09 s'incorporarà al País Valencià i Múrcia. En el cas d'Astúries i Castella i Lleó, aquest model s'usa restringit per a les famílies amb nivells de renda inferiors a 60.000 euros. En Madrid, el govern autònom realitza una convocatòria d'ajudes amb caràcter de subvenció per a l'adquisició de llibres de text i material didàctic. Navarra i Balears no disposen encara de cap programa de gratuïtat. En el cas de les Illes, el govern ha anunciat recentment la intenció d'implantar per al pròxim curs un sistema de gratuïtat de llibres de text, tot i que no ha determinat encara la modalitat que aplicarà.

■ Altres modalitats

Hi ha multitud d'experiències basades en la biblioteca d'aula i el treball cooperatiu. Està, per exemple, el model implantat per l'Ajuntament de Chenôve, una localitat francesa pròxima a Dijon. Allí, el Consistori pacta amb determinades editorials la possibilitat de fotocopiar els seus llibres de text i el professorat que treballa amb projectes o fitxes autocorrectives organitza el material perquè l'alumnat l'utilitze d'acord amb el seu ritme.

PETER DAVIS / www.flickr.com/people/pediddle/

Alternatives a la gratuïtat des de la innovació pedagògica

La propietat col·lectiva del material curricular i la seua renovació a proposta del consell escolar és una fórmula que ha donat resultats positius. No cal perdre de vista que les propostes de gratuïtat dels llibres de text no han de suposar un benefici per a les grans empreses editorials ni un augment de la desviació de recursos públics al sector privat.

Cal una Llei Valenciana de l'Ensenyament Públic amb compromisos explícits de finançament i garanties de

desenvolupament de la xarxa pública escolar en condicions d'igualtat (instal·lacions, recursos materials i humans, etc.) i la gratuïtat dels materials curriculars en les etapes obligatòries. Cal implantar un ampli pla de garantia social que permeti una eixida professional a l'alumnat que no assolisca els objectius fixats en l'ESO.

Cal una nova redacció de l'Ordre de 6 de juny del 2007 on conste de manera explícita que el programa de gratuïtat s'ha

d'estendre a la totalitat de "materials curriculars", ja que la Llei Orgànica 2/2006 de 3 de maig preveu diversos arguments que preveuen que el centre elabore un projecte curricular propi no dictaminat per les editorials. Per a garantir una autèntica igualtat sense greuges comparatius, a tots els centres educatius que imparteixen etapes d'educació obligatòria cal demanar-los la mateixa documentació exigida als que utilitzen materials curriculars elaborats pels equips docents. Als

centres que usen llibres de text no se'ls exigeix cap document per a argumentar i pressupostar projectes curriculars basats en els manuals de les editorials. Una altra solució és no demanar a ningú cap documentació.

L'ingrés del volum econòmic total a percebre per l'alumnat es podria realitzar directament en els mateixos centres educatius, amb idèntic control que el fixat en la gestió econòmica dels centres. Això evitaria la contractació d'empreses privades, uns diners

que es podrien destinar a incrementar els mòduls econòmics per la millora del funcionament dels centres. L'ingrés directe d'aquestes quantitats a les escoles i els instituts també comportaria que els centres decidiren les llibreries on adquirir els materials. Amb aquest sistema alternatiu, tots els establiments, grans i menuts, de dels grans poblacions i dels pobles, estarien en igualtat de condicions.

Quins materials curriculars

Els 117 euros per alumne fixats per la Conselleria d'Educació són absolutament insuficients. Les despeses del material curricular sobrepassen sovint els 200 euros per alumne i curs. L'adquisició i elaboració de materials curriculars ha de comprendre, entre altres, l'adquisició de materials com els següents:

- Dossiers confeccionats pel mateix alumnat sobre les activitats d'aula: projectes de treball, aniversaris, experiments, racons i tallers.
- Quaderns de treball sobre temàtiques diverses.
- Biblioteca d'aula: llibres de literatura i textos per a desenvolupar el projectes de treball.

- Material informàtic: ordinadors, impressores, escàners, canons de projecció, pissarres digitals...
- Mediateca.
- Conreu de l'hort i el jardí escolar.
- Adequació dels espais com a fonts d'aprenentatge.
- Audiovisuals: projectors de

- vídeos, devedés, diapositives i transparències, cadenes musicals, televisors, càmeres,
- Fonts diverses per al tractament de la informació. Accés a Internet.
- Aparells i material i de reprografia: fotocopiadores blanc i negre i color, enquadernadores, plastificadoras, guillotines...

- Jocs educatius per als tallers i racons, comercialitzats i elaborats pel centre.
- n Material fungible: quaderns, folis, llàpissos, bolígrafs, carpetes, cartolines, pintures, ceres...

Escola Valenciana desplega un ambiciós ventall d'activitats educatives Escola Valenciana desplega un ambiciós ventall d'activitats educatives

Molt més que Trobades

Allioli

Escola Valenciana no para. Aquesta federació d'entitats cívi-ques d'arreu del País Valencià no sols organitza la cita anual de les insubstituïbles Trobades. Fa molt més que açò, tot amb la característica d'ésser útil a la societat en general i al professorat i l'alumnat en particular. L'ampli ventall que obrin les seues activitats es tradueix en recursos i possibilitats que el professorat té al seu abast per acostar l'alumnat a la cultura i la llengua pròpies, sempre amb la qualitat que la tasca docent requereix.

Entre les intervencions menys conegudes d'Escola Valenciana hi ha les actuacions de caràcter administratiu contra les irregularitats que, en no poques ocasions, es cometen en l'aplicació dels programes d'educació bilingüe. En les circumstàncies actuals, que les autoritats concernides se'n desentenen o responen afegint-ne més, la Federació enceta la reclamació per la via jurídica. Escola Valenciana ha realitzat o promogut accions per aquest motiu en els casos dels IES comarcal Burjassot-Godella-Rocafort (Horta) i Enric Valor del Campello (Alacantí) o dels col·legis públics Villar Palasí de Sagunt (Camp de Morvedre), Nou d'Octubre d'Alcàsser (Horta Sud) o Vicente Gaos de València. En alguns d'ells, ja s'han obtingut resultats positius. En tots els casos es tracta de procurar que l'alumnat reba l'ensenyament que ha demanat en les millors condicions possibles i, en tot cas, d'acord amb les normes establides.

Escola Valenciana organitza les Trobades des de fa 22 anys. Aquests actes van nàixer com a aplecs reivindicatius i lúdics de les escoles d'ensenyament en valencià i actualment s'han convertit en les trobades més multitudinàries del País Valencià. El 2006 les Trobades van reunir més de 220.000 persones en 16 seus comarcals.

L'any 2005 Escola Valenciana va col·laborar en l'organització de l'*Inquiet*, primer festival de cinema en valencià. Enguany el festival introdueix una nova modalitat: el festival de videoclips de música en valencià. A més, pel 2008 s'inaugurarà el circuit de cinema en valencià, on s'integren 20 municipis que es comprometen a oferir una programació regular de cinema. L'objectiu és projectar en sales municipals aquelles pel·lícules que només es projecten en castellà a les sales comercials.

Escola Valenciana ha contribuït a crear una xarxa d'instituts d'Ensenyament Secundari, on els alumnes es converteixen en

comunicadors de l'actualitat del seu centre i municipi. El resultat és la vertebració d'una gran xarxa d'intercanvi d'informació entre instituts que dona vida a un diari digital. Per l'abril, es va celebrar a Puçol (Horta Nord) la primera Trobada d'Escoles en Xarxa, en què es van reunir estudiants catalans, mallorquins, algueresos i valencians.

Amb la col·lecció *Àlbum-Recursos Audiovisuales*, Escola Valenciana acosta els autors de la nostra tradició cultural als estudiants, tant de Primària com de Secundària. La col·lecció s'ha encetat amb l'edició de Joan Fuster, una biografia Visual, un material concebut com a suport per a l'exposició i debat a l'aula. Els textos, les imatges i la música serveixen, no sols d'introducció a la seua obra i biografia, sinó també de repàs a la història del País Valencià al segle XX.

A la primera de 2006, Escola Valenciana va encetar la col·lecció *Tallers de Cultura Popular Valenciana*, amb la qual pretén acostar a l'alumnat i la societat les tradicions populars i així construir una escola arrelada al medi des del coneixement de la pròpia riquesa cultural.

Escola Valenciana ofereix un conjunt de materials destinat a l'acollida de nous nadius a les aules en un context multilingüe. És el cas del projecte de Compensatòria *Acord*, i també dels projectes de Primària de la Marina Alta i el projecte *Intercentres* del Grau de Castelló. Aquests dos darrers van rebre el 2005 el segon premi de la Conselleria d'Educació de materials per a nous nadius i el tercer d'innovació pedagògica del Ministeri d'Educació, respectivament.

Escola Valenciana llança, coincidint amb la campanya de matriculació als centres d'Infantil i Primària, la campanya *Matricula en Futur, matricula en valencià*, amb l'objectiu de promoure l'escolarització en les línies en valencià.

El *Voluntariat pel valencià* és un projecte de participació lingüística per a crear nous parlants de valencià. Des del *Voluntariat* es posen en contacte persones que volen aprendre a parlar la llengua amb gent disposada a dedicar el seu temps lliure a ensenyar-la. Sense exàmens, ni gramàtica i totalment gratuït.

Escola Valenciana disposa d'un servei de recollida de queixes lingüístiques que després fa públiques alhora que exigeix responsabilitats a les institucions. En aquest marc, l'entitat va dur a terme, pel gener de 2007, un pas sense precedents en presentar una demanda administrativa contra la Conselleria d'Educació per l'incompliment dels programes d'ensenyament en valencià a Secundària.

Amb *Acosta't al territori* s'engega un projecte que proposa a les escoles la gestió d'activitats extraescolars per a intercanvi d'àmbit escolar des de la pròpia comarca amb les Illes Balears. El projecte consta de cinc programes: *Conèixer la comarca*, *Parcs Naturals del País Valencià*, *Centres històrics*, *Viatges fi de Primària* i *Terra de retrobament*.

La Gira, el Festival Itinerant de Música en Valencià, un circuit de música itinerant, facilita la promoció, difusió i intercanvi de grups musicals en valencià. La Gira va començar en 2006 amb 14 concerts en 12 comarques, que van comptar amb la participació de més de 30 grups i l'assistència de més de 12.000 persones.

El *IV Congrés d'Escola Valenciana* celebrat a la capital del País va permetre donar a conèixer les anàlisis de 14 reconeguts especialistes valencians sobre la situació del medi ambient al País. Els estudis es van publicar en el *Llibre Verd* del territori, 17 informes que situen el País Valencià com a paradigma de la societat insostenible.

Xavier Mariscal

Presentat un programa d'actes en l'aniversari de la signatura de les Normes ortogràfiques de 1932

Castelló commemora els 75 anys de les 'Normes' que van adoptar l'ortografia catalana

Allioli

La Comissió Cívica pels 75 anys de les Normes de Castelló, constituïda al final de setembre a la capital de la Plana per commemorar l'aniversari de la signatura de les normes ortogràfiques que van unificar definitivament el català al País Valencià ha anunciat alguns dels seus projectes, com ara les més de 30 conferències organitzades al llarg de tot el domini lingüístic.

Vicent Pitarch, president de la delegació a Castelló de l'Institut

d'Estudis Catalans (IEC), va destacar en la presentació pública de la Comissió la transcendència social de les Normes, "sense les quals no podríem haver arribat al segle XXI amb una llengua viva i moderna, malgrat els entrebancs que aquesta ha patit". Pitarch va subratllar "la necessitat de donar a conèixer la seua importància més enllà de l'àmbit acadèmic, entre el conjunt dels ciutadans". Pitarch també es va referir al projecte "75 articles per les Normes", que preveu la publica-

ció d'altres tants textos en els mitjans de comunicació, dedicats a la commemoració i valoració de les Normes des de diferents punts de vista. Finalment, va destacar que els dies 14 i 15 de desembre es reunirà a la ciutat de Castelló la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, en una sessió dedicada especialment a homenatjar les Normes de Castelló i les persones que les van fer possible l'any 1932. El programa d'actes finalitzarà amb una marxa cívica, el 21 de desembre,

a la capital de la Plana.

Per la seua banda, Julià Vicent Rey, representant de l'STEPV en la Comissió va manifestar la necessitat que la societat civil valenciana "recupere l'esperit de consens i concòrdia que va possibilitar la signatura de les Normes i que permeta la recuperació del valencià en tots els àmbits per a fer de la llengua una eina normal de comunicació i de cohesió social".

La Comissió organitzadora dels actes està integrada per la Universitat Jaume I, la delegació a Castelló de l'IEC, Acció Cultural del País Valencià, la Fundació Soler i Godes i els sindicats STEPV, CCOO, FETE-UGT, entre altres entitats.

Les jornades reuniran des del 30 de novembre destacades protagonistes del feminisme

Un ambiciós programa d'actes per al 30é aniversari del moviment feminista valencià

Amb el lema "30 anys de feminisme al País Valencià. Allò que fem, allò que volem", hi ha convocades, entre el 30 de novembre i el 2 de desembre, les III Jornades del Moviment Feminista del País Valencià, que se celebraran a la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació de la Universitat de València. Des de l'anterior trobada, ara fa deu anys, els objectius es mantenen vigents substancialment. El moviment reitera així la voluntat de "construir una memòria pròpia que rescate de les boires sistemàtiques i intencionades i de la invisibilitat patriarcal les experiències de les dones i les nostres feines i pensaments entorn del món que ens envolta".

Les jornades pretenen continuar "pensant i fent reflexionar sobre el present amb la sòlida base i la força immensa que ens donen les actuacions i les idees d'altres feministes que ens han precedit. Estem per seguir creant espais oberts on les dones puguem expressar el que som i el que volem ser. Atendre la nostra diversitat i les nostres singularitats. Valorar el que cadascuna aporta al conjunt".

Les organitzadores, entre les quals hi ha la Intersindical Valenciana, pretenen "continuar estenent mirades alternatives basades en el feminisme i noves formes de vida, utopitzar un futur construït des de nosaltres i entre nosaltres. Seguim convençudes que és possible habitar un món fet també per

les dones i a mida dels nostres somnis".

El moviment feminista ha fet una crida a la participació en les jornades, "per seguir avançant i celebrar que el feminisme fa més d'un segle que construeix realitats socials alternatives, una autèntica cultura política en clau femenina".

En el transcurs de les jornades es projectarà una llarga sèrie de documents audiovisuals. L'organització també ha previst un programa lúdic que inclou concerts de piano, recitals de cançó, animacions musicals, representacions teatrals, recitals poètics i espectacles de palleses, entre altres propostes.

Més informació sobre les jornades en www.30anys.org

"Estem per seguir creant espais oberts on les dones puguem expressar el que som i el que volem ser."

EIXOS DE LES JORNADES

1. Nous posicionaments i respostes a velles realitats

- violència de gènere
- prostitució/treball sexual
- dona i salut
- ocupació, treball assalariat
- polítiques educatives
- sexualitat
- separació/divorci

2. Espais i confluència del moviment feminista

- associacions de dones
- dones immigrants
- gènere i arquitectura
- feminisme i identitats
- feminisme i creativitat
- nous espais de feminisme. pacifisme, ecofeminisme i moviment autònom
- feminisme i globalització

3. Projecció de futur. Noves estratègies i perspectives

- feminisme i política
- noves estratègies de les xarxes feministes
- associacions de dones interlocutores socials
- feminismes i espais de poder

Unitat didàctica sobre el 25 De Novembre: "Contra la violència de gènere" Des de la Confederació d'STEs, hem elaborat una proposta didàctica per poder treballar al voltant d'aquest tema. La unitat està penjada a la pàgina Web de l'STEPV, www.intersindical.org/stepv/ la qual posem a la vostra disposició.

trenca la cadena de la violència

25 DE NOVEMBRE dia de la no violència cap a les dones

Matilde Salvador, la mestra 'mona'

Rosa Solbes

Ha hagut de morir per tal que jo, que tantes hores vaig compartir amb Matilde parlant de tot, m'assabentara d'alguns matisos importants en la seua funció de mestra de músics.

Ella mateixa m'havia contat que va acceptar fer les classes en el Conservatori de València després de faltar el seu marit, Vicente Asencio, qui havia sigut uns dels puntals i un professor prestigiós i volgut. Però jo m'havia creat d'ella una imatge de mestra un poc a la força, impacient i exigent. Un "os". A la capella ardent de la Universitat em vaig adonar de com de gran havia sigut el meu error, perquè allí es patentà la calor de molts dels seus exalumnes, sincer condol que desvetlava un vessant de la compositora i de la dona que fins llavors jo no havia sabut detectar. Aleshores vaig recordar algunes de les seues paraules arreplegades en el llibre

"A mi no m'agrada fer classe, però, com que quan he de fer una cosa, m'agrada o no, la faig apassionadament i, si no, no la faig, els meus alumnes sempre van pensar que era el que més m'agradava del món" M. Salvador

que férem juntes: "A mi no m'agrada fer classe, però, com que quan he de fer una cosa, m'agrada o no, la faig apassionadament i, si no, no la faig, els meus alumnes sempre van pensar que era el que més m'agradava del món".

Matilde Salvador havia estat, allà al seu benvolgut Castelló, una xiqueta autodidacta en el sentit més estricte de la paraula. La iaia i la tia que la criaren eren poregoses que anara a escola, així que a casa és on va aprendre, fins i tot la música. No degué tindre males mestres, ja que el producte va ser una dona curiosa i culta, inquieta i humil.

"Medalla de les Universitats, ja veus, jo que no he anat ni a escola...". Jubitada després de 12 anys ensenyant, els reconeixements li arribaren passats els 80, quan ja estava tan ocupada per la precària salut de la seua germana Josefina, valorada concertista i vinculada al conservatori d'Alacant.

Ella apel·lava a l'interès de l'alumnat, no sols per la música sinó per "tot el que puga espavilar i cultivar la sensibilitat". I principalment, que es divertisquen amb el que fan.

La Filla del Rei Barbut deia que qui vol aprendre ho fa fins i tot sense o malgrat el professor. Així, procurava ajudar en aquesta tasca aplicant-hi un mètode que anomenava "mona", és a dir, imitació. "Millor un bon exemple que mil explicacions".

Sembla que la recepta ha donat bons resultats.

Rosa Solbes és periodista.

Claus per a impulsar la cultura democràtica en els centres educatius

Participar en les associacions de mares i pares (1)

Bona part dels entrebancs que eviten que els àmbits de participació democràtica rendisquen a cor què vols és la asimetria dels sectors involucrats: el claustre del professorat, l'alumnat, les mares i pares i l'administració. Mentrimentres aquesta asimetria es cultive i no hi haja intents perquè s'hi cree un corrent de sinergia que sume esforços i optimitze la gestió realitzada des d'aquests àmbits col·legiats de decisió, seran més importants les distàncies que les

proximitats. Aquesta afirmació, que pot semblar a primer colp d'ull simplista, insinua que s'han de corregir aquests desajustos perquè són els culpables dels nivells ínfims de convivència democràtica als centres educatius, de la poca eficàcia i transcendència del treball democràtic i de la balança de resultats de la gestió duta a terme des dels col·lectius humans implicats en les comunitats educatives.

Sumar diversitats

Si alguna característica identitària tenen les associacions de mares i pares (AMPA) és la gran diversitat humana dels seus membres. Les persones que formen els grups més actius d'aquestes associacions no constitueixen col·lectius humans homogenis i habitualment desenvolupen les seues vides i les seues respectives activitats laborals fora de la comunitat educativa amb la qual els uneix un cordó umbilical extraordinàriament limitat en el temps: l'escolarització dels seus fills i filles.

Per a Mariola, una dependenta de farmàcia amb tres fills, la cosa no pot ser més evident. "Hi ha qui prioritza tindre a casa un televisor de plasma", afirma Mariola, "i no s'involucre tant en l'educació dels seus fills. Per a mi és un error, perquè si hi ha alguna cosa que perdure en el temps és allò que es queda dins i ens fa persones de treball". Moltes d'aquestes persones no posseeixen un punt de

vista ferm i aplomat sobre les qüestions educatives que envolten la vida escolar. El seus coneixements progressen de manera intuïtiva i autodidacta i sempre deixen enrere llacunes que sols pot assadollar la praxi, el dia a dia de l'activisme en l'associació. Val a dir, però, que l'autodidactisme a peu de pedrera té una enorme capacitat formativa.

Les diversitats, però, poden representar una gran riquesa de tons, de manera de veure les situacions, de perspectives... També significa que es contemplen les grans problemàtiques amb els ulls nous, amb els ulls rentats. I aquest fet és un gran avantatge. La diversitat ben emprada, amb la seua dosi exacta d'harmonia, és, en si, un capital humà que genera un gran poder de transformació. I d'això precisament es tracta.

Així mateix, cadascú s'integra en el dia a dia de l'AMPA per diferents motius. Uns, perquè els seus xiquets o xiquetes tenen un

problema concret i volen millorar les condicions d'escolarització en aquest aspecte. Aquest és el cas d'Alfred, empleat municipal, amb una xiqueta de quatre anys impedida, que lluita contra les barreres arquitectòniques i desitja posar fi a certes pràctiques socials discriminatòries. Per a Alfred "és mera supervivència, quan camines sobre dues cames no et plantejes moltes coses que, estant en una cadira de rodes, has de reclamar com el pa de cada dia, la societat és injusta per desídia". D'altres, perquè els abelleix participar en alguna àrea de treball que tira avant l'associació i desitja tirar una mà. Tots i totes perquè estan convençuts que han de participar activament en l'educació dels seus fills i filles, la qual no es basa sols en allò que s'escriu en la pissarra o es llig en el llibre de text. Es tracta d'un concepte més profund que mobla l'interior de les persones i construeix ponts amb el món que els envolta.

Capacitat, disponibilitat i criteri

La tasca que realitzen les AMPA no posseeix el perfil laboral de les persones adscrites als claustres ni els trets dels funcionaris que exerceixen el seguiment administratiu que es practica des de les administracions educatives. Aquesta constatació, que sembla una obvietat gratuïta, és essencial per a plantejar l'activitat de les associacions dins de les comunitats educatives.

La diferent capacitat de treball de les persones més actives aconsella que la tipologia de les tasques assolides per l'associació estiga dissenyada a la mida d'aquestes característiques. Si no es fa així correm el risc d'entrar en un procés abocat a

la frustració o la consolidació d'uns equips humans especialitzats. Això es convertiria aviat en el major entrebanc perquè l'organització es regenera sovint i bastara cotes idònies de dinamització democràtica.

Per aquest motiu val la pena que la gent que s'incorpore als equips actius de treball trobe la manera d'aportar el seu gra d'arena segons la seua capacitat, disponibilitat i criteri. Marga, que ha conegut moltes juntes directives de la seua AMPA, opina que "si forces la màquina, la gent es desentén perquè no pot seguir el ritme de treball que volen aplicar uns quants". Mentre s'hi faça de la forma més correcta, no apareixerà l'espectre

de l'extinció de l'associació, ni de la seua burocratització. A participar s'aprén participant i avançant en el camí de millorar els ressorts democràtics a l'interior dels àmbits de decisió. Les portes de l'associació com més de bat a bat estiguen, millor. A més, amb el treball braç a braç sempre constatem que "la gent sol ignorar la quantitat de coses que sap fer bé i, també, la quantitat d'informació que controla", diu l'Ernest, comentant com de desbarborats són els primers dies als grups de treball de l'associació. "Al final, la feina és sols qüestió de mans. No hi ha cap altre miracle o secret", postil·la sever.

És viable?

En els primers moments de la reunió de la junta impera l'entusiasme. "Enguany no passa sense que fem un cinefòrum per a mares i pares", solta Josepa molt ferma. S'estan creant les comissions de treball i la gent va per feina. "Primer que res s'ha de fer la programació anual per a l'escola de pares", reclama Frederic des de l'extrem més allunyat de la taula.

Parlen tots alhora i és impossible escoltar què diu el de davant. Cada músic de l'orquestra fa sonar el seu instrument com més alt millor. Passen els minuts i la reunió s'ha convertit en un orgue de gats desafinat. Pilar, la secretària, intenta posar ordre. "Primer que res hem de

fer funcionar la infraestructura de què disposem, després ja farem volar catxirulos". Els ànims s'aquieten i s'hi comença a seguir l'ordre del dia de la convocatòria. "Aprovació, si escau...; finançament de projectes educatius; activitats extraescolars; escola matinera; escoleta de Nadal i Pasqua; fira del llibre; escola de pares". Vicent, el tresorer de l'associació, fa una proposta per partides econòmiques per a quadrar el pressupost. "I, si voleu, insinua mirant la gent per damunt de les ulleres,enguany podem comprar el tren de fusta per al patiet d'Infantil".

El major escull de l'associació és el finançament, però estirant un poc per ací baix i

un altre poc més per allà dalt totes les comissions de treball podran desenvolupar la seua tasca amb normalitat. En els precis i preguntes, Josepa torna a l'atac. "S'ha de fer un cinefòrum per a mares i pares, perquè a casa estem indefensos davant la teleporqueria", afirma segura d'ella mateixa. Natàlia, la presidenta, se la mira comprensiva. "Acomboieu més gent i munteu una nova comissió, presenteu un pla de treball i estudiarem entre tots si és econòmicament viable i factible de tirar avant", argumenta amb una peroració mil vegades emprada. Josepa remata la feina: "Jo crec que sí que pot ser viable".

Organització, organització

A participar s'aprén participant i avançant en el camí de millorar els ressorts democràtics a l'interior dels àmbits de decisió

Joan Cortés

El temps més ben aprofitat és el que dediquem a organitzar-nos. Una bona organització ha d'optimitzar els recursos de què disposa l'AMPA. És a dir, hem d'esforçar-nos a ser realistes i proposar coses que siguem capaços de tirar avant. La infraestructura organitzativa ha de ser equivalent a l'esforç

que volem realitzar, serà el vestit a mida de l'associació. Si el vestit ens ve massa gran la meitat dels projectes es quedaran a mitjan fer, la gent que hi col·labora es frustrarà en l'intent i no s'aplicarà la filosofia de la continuïtat. Amb la seua activitat, l'associació consolida àmbits de treball al si de la comunitat educativa. Si, a l'inrevés, el vestit

organitzatiu ens ve massa menut, certes activitats es faran de qualsevol manera i acabaran morint per inanició, esgotades per un excés d'espontaneïtat.

La mesura es troba en l'equilibri entre potencial realista i impuls renovador. "Siguem realistes, pensem en impossibles", van escriure en una paret de París pel maig del 68.

Inersindical entra amb força al comitè de l'ens públic

Ara, a RTVV

Jaume Muñoz

La Intersindical Valenciana s'ha presentat per primera vegada a les eleccions de RTW i ha aconseguit convertir-se en la tercera força més votada per davant d'UGT i de la CGT. Es tracta d'un resultat agredolç perquè, tot i que les forces d'esquerra són majoria, l'opció guanyadora ha sigut USO, el sindicat que controla i representa l'empresa.

La motivació que hem tingut per presentar-nos a les eleccions no és molt diferent de la que vam tindre fa trenta anys per a crear l'STEPV. En aquells moments ens vam plantejar com a repte millorar

les condicions laborals dels treballadors de l'ensenyament, però també aconseguir una escola pública i valenciana. Ara, en la RTW, el nostre repte és millorar les condicions laborals dels treballadors, però també transformar Canal 9 i Ràdio 9 en un servei públic, valencià i de qualitat. Es tracta de tasques complementàries perquè si l'educació ha de servir per a fer ciutadans conscienciats i solidaris, els mitjans de comunicació públics han d'oferir les eines perquè els ciutadans puguen realitzar-se com a tals i exercir els seus drets a partir d'una informació plural, veraç i objectiva.

I de la mateixa manera que STEPV va nàixer compromès amb els Moviments de Renovació Pedagògica, la Intersindical a RTW volem que comence a caminar lligada als comitès de redacció. Per aquest motiu, un dels principals reptes que tenim és posar en marxa aquests organismes de participació i control que en els moments presents no funcionen ni a Ràdio 9 ni a Canal 9. Perquè igual que els ensenyants no poden deslligar el seu treball de les responsabilitats socials que comporta, tampoc els treballadors dels mitjans de comunicació poden quedar al marge del producte del seu tre-

ball que s'emet per antena. Sobretot en uns moments en què l'arbitrarietat, la censura, la manipulació, el sectarisme i el retrocés en l'ús del valencià, cada dia són més evidents i descarats. Així ho entenen molts dels treballadors de la RTW i per aquest motiu, a pesar de ser la primera vegada que la Intersindical es presenta a les eleccions, hem aconseguit convertir-nos en una força decisiva amb la qual sindicats i empresa hauran de comptar.

Jaume Muñoz és periodista i membre del comitè d'empresa de RTW per Intersindical Valenciana.

LA NOSTRA GENT

Mor Oreto Osona, destacada responsable de l'STAPV i de la Intersindical

Oreto, companya i amiga

ARXIU

Blai Doménech

El 26 d'octubre, Oreto ens va deixar per sempre. Oreto Isona havia nascut a l'Alcúdia (la Ribera Alta). En la seua llarga trajectòria de militància sindical va pertànyer al Secretariat Nacional de l'STEPV

-quan en aquest sindicat ens reagrupèvem tots els sectors- i posteriorment a l'òrgan anàleg de l'STAPV. També va ser membre del primer Secretariat Confederal de la Intersindical Valenciana.

Oreto sempre va estar en la primera fila del treball sindical i va participar des del primer moment en les candidatures que el Sindicat va presentar a la Junta de Personal dels Serveis Centrals de la Generalitat. El 1995 va ser elegida per a formar part de la direcció de la Confederació d'STEs, juntament amb altres set companys. Quatre anys després, el grup es va ampliar a 14 persones. En 2003, ja com STAPV, van ser 23 els delegats. Finalment, en març de 2007, quan la greu malaltia la va impossibilitar mantindre les seues tasques, va mantindre el seu compromís sindical i va acceptar el segon lloc de la candidatura electoral. Va tornar a ser triada i novament el grup va

créixer, fins als 33 delegats actuals. El seu optimisme i les seues ganes de viure queden reflectits en el fet que dos dies abans de morir demanava que li dugueren les participacions de loteria del Sindicat, que puntualment solia distribuir entre les persones del seu entorn.

Oreto va lluitar des de fa més d'un any contra un tumor i al final ha perdut la batalla amb la malaltia. Les altres batalles, però, no les va perdre mai. Sempre va estar on considerava que calia estar, allà on qualsevol persona la va reclamar.

Oreto, companya, amiga: llarga ha estat la teua tasca. El teu record és inesborrable.

Mor Luís Rodríguez

Allioli

El mes d'octubre va morir en Alacant Luís Rodríguez Superviel (Madrid, 1964). Luís va ser el primer funcionari de Justícia d'Alacant que va creure en el projecte alternatiu, obert i assembleari que significava STAPV. Ell va ser el primer delegat del Sindicat en la Junta de Personal d'Alacant. Intersindical Valenciana el tindrà ben present en el record i en la tasca diària. Adéu company!

Tu formes part de la nostra història

Els propers mesos presentarem un llibre commemoratiu dels trenta anys d'existència del Sindicat.

Després d'un temps funcionant en assemblees i coordinadores, en 1977 es constitueixen els Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament d'Alacant, Castelló i València.

Tu formes part d'eixa història.

No importa l'antiguitat de la teua afiliació.

Si tens alguna experiència que contar, alguna aportació que cal recordar i

preservar per al futur o si senzillament vols aportar alguna reflexió sobre la teua experiència sindical, també hi ha una part del llibre que pots compartir.

Escriu la teua aportació i envia-la per a la seua publicació a:
30anys@intersindical.org

Et demanem que no sobrepasses els 500 caràcters, però si penses que necessites més espai, escriu un missatge a la mateixa adreça i ens posarem en contacte per acordar l'extensió del text.

Reivindicació de la intel·ligència infantil

Vicent Gràcia, Mercè Malonda

L'arbre era un cavall

Carme García Font

València, Tàndem (Experiències Didàctiques), 2004, 111 pàg.

Maria (educadora): *El nom de Lluís no té la lletra o, la redoneta.*

Andrea: *És que ell encara és xicotet!*

Qui no escriu no existeix. A nivell educatiu, en els primers cicles del sistema més poca cosa hi ha escrita, per la qual cosa sembla que les escoles infantils no existeixen.

L'arbre era un cavall ens demostra com d'errats estem. El llibre dona veu a xiquetes i xiquets entre 0 i 3 anys i ens ensenya quanta intel·ligència amaguen aquestes persones. També dona veu —silenciada i silenciosa— a les treballadores d'aquest sector i ens explica la seua situació laboral, pedagògica, social...

Carme García ens mostra dues coses: la gran memòria que té recollint anècdotes del seu alumnat —recordem allò que estimem— i l'amor i el respecte que manifesta pel seu treball. Però, a més, el llibre és ben divertit. En llegir les xarrades entre les xiquetes i els xiquets, o amb l'adult amb

què es relacionen, riurem de bona gana fins al punt que ens entraran ganes de tornar-les a repassar i a riure. Ens adonarem d'unes quantes coses que, tot i que coneixem, ens cal recordar de tant en tant: la necessitat del treball en grup, de la cooperació i de l'intercanvi de reflexions i experiències. Són tots tres elements d'aprenentatge i de formació que conflueixen en el grup de treball Bolquers, integrat a l'Escola d'Estiu Marina-Safor, i del qual l'autora és una de les membres més actives.

El llibre es divideix en tres parts: l'anàlisi de l'educació infantil entre 0 i 3 anys; una recopilació de converses de les xiquetes i dels xiquets; i una explicació dels records i vivències a l'escoleta dels antics alumnes, alguns d'ells mares i pares de l'alumnat actual. Acaba l'edició amb les habituals *mixinetes* o jocs de falda, amb tanta càrrega afectiva per a la infantesa. Les imatges dels protagonistes en plena activitat, així com una maquetació fresca, reflecteixen el caràcter emprenedor i inquiet amb què solem identificar les educadores de la gent més menuda.

Sira: *La Ventafocs ha perdut la sabateta.*

Andrea: *Ara se n'anirà a Gandia descalça.*

Açò es Mònaco!

José Antonio Antón Valero

Fa unes setmanes, mostrant els seus coneixements i una profunda preocupació per l'ensenyament de les llengües —per cert, va pensar un poc en l'ensenyament del valencià?—, el president de la Generalitat ens sorprenia desvelant que l'assignatura → d'Educació per a la Ciutadania es podria impartir en anglés. Amb tanta Copa de l'Amèrica i tanta fórmula 1, potser Camps pensava en el nou regne de Mònaco.

D'altra banda, segons el conseller d'Educació, els llibres de text serien gratuïts. Ara caldria preguntar a les famílies sobre eixa gratuïtat, a veure què n'opinen. Font de Mora assegurava que estava satisfet per l'inici del curs 2007/08, "perquè no ha estat notícia, la qual cosa —proseguia— vol dir que el sistema funciona bé".

Però aquest País és el Valencià i encara que sembla que els edificis de Manhattan no són res comparats amb els que ens han construït en diferents ciutats del nostre territori, per cert, a costa dels fabulosos beneficis de les immobiliàries i del deteriorament urbanístic i mediambiental, el conseller insisteix en les seues paraules i torna a defensar els barracots —ell en diu aules prefabricades o "caracolas" —. "Els alumnes i professors hi poden residir en condicions de dignitat i amb un cert confort, totes estan climatitzades, cosa que no passa amb les instal·lacions convencionals".

Açò és Mònaco! Quin dels arquitectes que han passat pel Cap i Casal haurà regalat al conseller eixe nou terme de "caracolas"? Potser caldria proposar-li, així com al seu govern i a l'alcalde de la ciutat, que s'atrevisen a viure els barracots en carn pròpia amb "dignitat i confort" i s'hi instal·laren durant una temporadeta.

L'autèntic problema, però, és la política conservadora i neoliberal del PP valencià, que pretén abaratir costos en un escenari on l'escola pública va transformant-se progressivament en subsidiària de la privada i les seues places escolars són les úniques a què l'alumnat immigrant i les capes socials més desfavorides poden acudir.

I Congreso de Redes de Innovación Educativa

Madrid, 1, 2 y 3 de febrero de 2008

Objetivos del Congreso:

Conectar las iniciativas de innovación que representan las redes socioeducativas para potenciar su desarrollo.

Debatir y poner en común las fortalezas y debilidades de las redes en España.

Posibilitar unas relaciones más horizontales entre ellas y configurar estructuras más estables como foros o plataformas.

Información e inscripciones:

Hasta el 28 de noviembre de 2007

<http://innova.usal.es>

Organizan: Foro por la Educación Pública, Ministerio de Educación y Ciencia.
Colaboran: Entidades de Escuela, Familia y Comunidad

FORMACIÓ EN EDUCACIÓ PER AL DESENVOLUPAMENT I LA SOLIDARITAT

(L'acolliment als immigrants: un repte actual)
ALACANT, DISSABTE 1 DE DESEMBRE 2007

Lloc: CEPA Giner de los Rios C/ Doctor Clavero, 4

Organització: Escola Sindical Melchor Botella

Collaboren: STEPV-Iv, FUNDAR, Ensenyants Solidaris, Entrepobles, ACSUD-Les Segovies

PROGRAMA

9 h-10 h INSCRIPCIONS, RECOLLIDA DE DOCUMENTACIÓ.

10 h PRESENTACIÓ DEL FÒRUM

10,15 h-12,15 h CONFERÈNCIA:

L'educació en temps de globalització: La visió des d' Amèrica Latina

Carlos Fuentes Enrique Sánchez

Delegat de l'STE de Guatemala davant la "Xarxa Centreamericana d' Investigació de Reforma Educativa". Delegat titular de l'Assemblea Nacional davant la comissió Consultiva de Reforma Educativa. Delegat davant la comissió d'Acompanyament dels Acords de Pau de Guatemala

12,30 h TAULA RODONA:

Educació per al desenvolupament i acollida d'immigrants

Pere Polo. Ensenyants Solidaris

Jose A. Antón. Entrepobles

Tomás de los Santos. ACSUD- Les Segovies

14'30 h DINAR

16,30 h TALLERS /EXPERIÈNCIES

18'30 h Conclusions i cloenda

21h Sopar Solidari

FENT CAMÍ

EN PANTALLA

El cine del compromís

Begoña Siles Ojeda

Mataharis

Directora: Icíar Bollaín.
 Repartiment: Nuria González, Najwa Nimri, María Vázquez, Diego Martín, Tristán Ulloa, Fernando Cayo, Antonio de la Torre. Guió: Icíar Bollaín i Tatiana Rodríguez. Música: Lucio Godoy. Fotografia: Kiko de la Rica. Producció: Santiago García de Leánez. Gènere: drama. País: Espanya, 2007. Seleccionada en el Festival Internacional de Cine de Sant Sebastià

Tardor i hivern són les estacions de les estrenes cinematogràfiques. L'abatiment de la llum solar i de les temperatures sembla incitar els espectadors al recolliment de la sala fosca i a les distribuïdores a estrenar les pel·lícules que s'han presentat en els festivals internacionals: Canes, Sant Sebastià, Venècia, Sitges, Seminci... Segurament, una reminiscència d'una època on el cinema era l'espai més important per a l'entreteniment i l'oci. Així doncs, les cartelleres estan desbordades.

Mataharis, de Icíar Bollaín, és una d'aquestes pel·lícules. No és la millor, ni de la cartellera, ni de la directora. Però en aquesta secció no només volem ressenyar la pel·lícula més premiada o ovacionada, sinó, com en aquest cas, reconèixer la labor d'una de les directors més compromeses del cinema espanyol i, per què no, de l'europeu.

Bollaín es compromet amb les seues històries a parlar d'aquelles qüestions que preocupen socialment, però afecten persones concretes. Temes com l'inici de la joventut d'una vida independent de la família en *Hola, ¿estàs sola?* (1995); la integració dels immigrants en *Flores de otro mundo* (1999); el maltractament a la dona en les relacions de parella en *Te doy mis ojos* (2003), o la conciliació familiar i laboral de la dona en aquest últim film.

Sí, el tema principal de l'argument de les pel·lícules de la directora basca obri molts dies les primeres pàgines dels diaris i dels informatius radiofònics i televisius. Però les pel·lícules d'Icíar Bollaín no són notícies. No compten des de l'objectivitat estadística. La directora crea una història íntima i personal per

mostrar el rostre de la complexitat emocional de tot subjecte davant aquests conflictes.

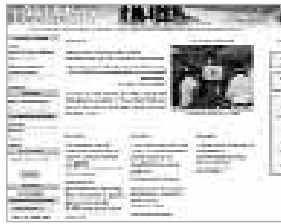
Rostres de dones, rostres d'homes

Les dones són les protagonistes dels relats d'aquesta directora. Elles posen el rostre més personal i humà als temes socials tractats en les seues pel·lícules. Rostres de dones que viuen en primera persona el conflicte. I al costat d'elles, els homes, les seues parelles emocionals. Els rostres d'uns homes units inseparablement al conflicte. De vegades, com a causa del problema; unes altres, no. Rostres de dones i d'homes retratats des d'una mirada que reflecteix amb un immens afecte comprensiu el seu sofriment, la seua incomunicació, la seua solitud, la seua por. Una mirada que observa els personatges i que provoca que aquests es veguen entre ells, sense maniqueïsmes: ni víctimes, ni botxins. Però sense relativisme. No tot s'hi val.

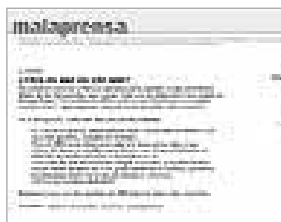
Ja ho hem dit, el cinema d'Icíar Bollaín és un cinema del compromís; per tant, els personatges, les històries, parlen des de l'honestat dels sentiments. Un parlar introspectiu i sincer cap a l'altre i cap a un mateix, que duu els protagonistes a prendre decisions que els comprometen en les seues accions fins a perdre el que més desitgen. I les tres protagonistes de *Mataharis*, com les protagonistes dels seus anteriors films, saben que quan un mira i escolta sense prejudicis la seua realitat externa i interna, la veritat que aflora mou la història, la seua història, cap a altres sentits.

ENXARXATS

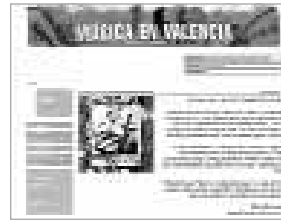
Joan Cortés

Aulamèdia<http://www.aulamedia.org/>

D'imatges, de cultura associada amb la imatge, se'n parla molt. Existeix, però, un analfabetisme audiovisual evident i per a superar-lo no és aconsellable lliurar-se amb cos i ànima a aqueixos productes tan ingràvids i pertorbadors sense parar-se a reflexionar una mica. Una llarga distància separa el consumista convulsiu de productes audiovisuals d'aquella persona que vol fer servir amb criteris propis la moderna tecnologia de producció audiovisual, utilitzar-la com un instrument social i practicar de passada la llibertat d'expressió. Són uns somiatruïtes els qui pensen així? I ara!

Revista Consumer<http://revista.consumer.es/web/ca/>

Potser costa més esforç propagar bons hàbits de consum que fer l'última càrrega de la cavalleria lleugera contra el sistema que, amb la màxima de "com més sucre més dolç", confon grau de benestar amb capacitat de consum. I, d'altra banda, saber explicar-ho raonablement amb paraules senzilles i arguments sòlids resulta extremament complicat i no sempre el missatge qualla en el cervell de les consumidores i els consumidors hiperactius. Un altre vessant diferent és el debat sobre consum responsable, una qüestió que és políticament incorrecta per als grans interessos comercials. Com més a cegues i més emocionats, millor comprem.

Fil per randa<http://www.fil-per-randa.com/>

Existeixen moltes maneres de viatjar i molts tipus de viatgers i viatges. Els viatges són un producte de consum més i com a tals alguns viatgers els utilitzen com ho fan amb un mocador de paper, els usen i els llancen. Quan viatges, alguna cosa s'endinsa en el nostre cos. Hem d'estar receptius i extraordinàriament oberts a l'experiència. Els viatgers d'usar i tirar, però, conceben el viatge com una operació de càstig, com una invasió del territori enemic. Per això anorreen, destrossen, embruten... Posseeixen un sentit de l'orientació ben simptomàtic quan afirmen, a mitjan quinzena d'infart per Europa: "Si hui és dijous, açò és Holanda". I resten tan amples. Per sort, Fil per randa no és així.

Projecte rius<http://www.projecterius.org/>

Malament va la cosa quan hem d'adoptar un riu. Ben agra deu ser la situació d'aquests paratges naturals quan necessiten que eixim en la seua defensa com ho faria un germà o una germana major. "Li ho diré al meu germà major", deïem de menuts quan algú passava de la ratlla. Tindre l'oportunitat de participar en un projecte així reactiva el nostre compromís social envers la natura, tot i que la percebem invisible davall l'asfalt o camuflada al darrere d'una muntanya de rajoles. Els rius, fent gala de la més exquisida humilitat i discreció, mantenen el medi ambient viu i conserven la productivitat de potser l'activitat sedentària més antiga del món: l'agricultura. No els girem l'esquena.

NATURA VALENCIANA

Compte amb la ingestió de bolets!

Joan V. Pérez Albero

Ens trobem a la tardor i, una vegada més, reviscola el nostre instint boletaire. Si eres aficionat o aficionada a buscar bolets i després a menjar-te'ls, cal que tingues en compte la regla bàsica dels boletaires: "Bolet que no conegues, no el rossegues". Perquè fins i tot coneixent-los podem trobar-nos amb la sorpresa que se t'assenten malament.

El Departament de Salut de Catalunya alertava sobre els riscos de consumir el bolet anomenat groguet (*Tricholoma equestre*) -en castellà *seta de los caballeros*- un bolet que fins ara havia estat considerat comestible i fins i tot qualificat de molt exquisit. Doncs bé, la revista nord-americana *England Journal of Medicine* va publicar un estudi on es relaciona el consum d'aquest bolet en quantitats considerables amb casos de *rabdomiòlisi*, malaltia que destrueix el teixit muscular estriat i que pot causar la mort si afecta els músculs del cor. Vet ací el perquè de la prohibició cautelar de comercialitzar aquest bolet.

En els tractats de micologia, trobem també nombroses referències a la síndrome coprínica, que es produeix quan s'han ingerit begudes alcohòliques abans o després d'haver menjat determinats tipus de bolets del gènere *Coprinus*, en concret el *Coprinus atramentarius*. Existeix un debat entre els entesos al voltant de si el nostre *Coprinus comatus*, o bolet de tinta, excel·lent comestible, també és causant d'aquesta síndrome, el procés de la qual és el següent: l'alcohol etílic es metabolitza al nostre fetge en dos temps. En una primera, la reacció és de tipus oxidatiu, l'alcohol es transforma en acetaldehid i, en una segona, l'acetaldehid es transforma en àcid acètic.

L'acció de la substància tòxica procedent del fong consisteix en la inhibició del segon pas d'aquest metabolisme, de manera que s'acumula el producte intermediari en el nostre organisme que es el responsable de la simptomatologia. Les manifestacions de la intoxicació per als casos de gravetat moderada són: palpitations, taquicàrdia, mal de cap, suor abundant... i per als casos més greus: vertígens, vòmits, arítmies, dificultat respiratòria... Així que aneu alerta.

ESCRITS

ESCRIT AHIR

Ortografia valenciana en temps de guerra

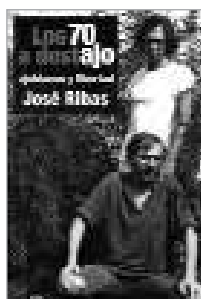
Cèsar Ferrandis Martínez

Des d'aquesta secció no podíem deixar passar l'any sense recordar el 75è aniversari de les Normes de Castelló. En les commemoracions anteriors, 1982 i 2002, ALLIOLI hi contribuï publicant un llibre i organitzant actes d'homenatge. Les Normes, però, també estan simbolitzades per un llibre, la Gramàtica Valenciana de Carles Salvador. Si hi ha algun text "transversal" en el valencianisme contemporani és aquesta gramàtica, amb la qual hem après a escriure el català la majoria de les generacions del segle XX.

La història de la Gramàtica comença amb els cursos de llengua que Carles Salvador impartí en l'Associació Protectora de l'Ensenyança Valenciana, en l'Agrupació Valencianista d'Estudiants i en el Centre de Cultura Valenciana. En l'excel·lent pròleg que escriu Francesc Pérez i Moragon en l'edició de 3 i 4 ens informa que el treball de divulgació de les normes per part de Carles Salvador es concreta en la publicació de l'Ortografia Valenciana (1933), Morfologia Valenciana (1934), Vocabulari Ortogràfic Valencià (1933) i Qüestions de Llenguatge (1936). El recull de tot aquest material és la Gramàtica (1951), concebut per als alumnes dels cursos de Lo Rat Penat. Es reedita primer el 1952 i després per Lo Rat Penat, l'editorial 3 i 4 (1978) i la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (1982). Aquesta edició, en l'etapa Ciscar, inagura tota una embranzida política i cultural democràtica i valencianista, gràcies a una legislació de la qual encara sobrevivim.

No vos canse més. Vos deixe amb unes paraules de Carles Salvador en la reedició de 1937 de l'Ortografia Valenciana, a càrrec de la Conselleria de Cultura del Consell Provincial de València (és la primera ocasió que una institució pública valenciana edita un curs d'ortografia): "Cal remarcar d'una manera ben clara en presentar esta edició, que l'Ortografia que expliquem en les lliçons següents és conforme les normes que foren aprovades en 1932 per tots els poetes, escriptors, publicistes, i gramàtics del País Valencià (...) L'Institut d'Estudis Valencians, creat pel Consell Provincial Valencià a proposta del conseller de Cultura, senyor Francesc Bosch Morata, adopta oficialment estes Normes ortogràfiques, com foren adoptades per l'Ajuntament de València, esdevenint per açò mateix Normes oficials i úniques. No hi ha, doncs, altra ortografia valenciana que l'oficial."

ESCRIT AVUI

Los 70 a destajo. Ajoblanco y libertad

José Ribas

RBA. Barcelona 2007. 590 pàg.

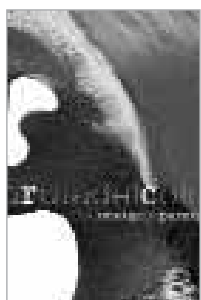
En la transició de la dictadura franquista a la democràcia hi havia Ajoblanco, una revista llibertària que ja publicava treballs sobre ecologia, contracultura, lluites obreres, música progressiva, art conceptual o sexualitat lliure. El llibre recupera aquells anys des de la perspectiva dels moviments assemblearis i antiautoritaris.

Educación y ecología. El currículum oculto antiecológico de los libros de texto

F. Cembranos, Y. Herrero, M. Pascual
Popular. Madrid 2007. 255 pàg.

A més de romandre aliens a la gravetat de la crisi ambiental, els manuals de text celebren i legitimen conductes que provoquen la insostenibilitat del planeta. Ací es denuncia com els llibres escolars amaguen o trivialitzen el futur, exalcen la tecnologia i defenen un model de desenvolupament incompatible amb la vida.≠

La ruta del color. De la imatge a la paraula

Autoria compartida

La Nostra Escola Comarcal, Abacus, Ajuntament de Picassent 2007. 95 pàg.

De quin color són la pau, l'amistat, la solidaritat i altres valors humans? Alumnat d'ESO, a partir d'un projecte d'agermanament amb els indígenes guaraní, aporta llum i color en unes pàgines esplèndidament editades. Els beneficis es destinen a construir horts escolars contra la desnutrició a Bolívia.

La comunicación niños-adultos

Gilles Julien

Narcea. Madrid 2007. 110 pàg.

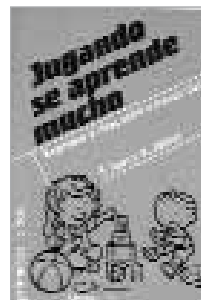
Mitjançant relats d'històries de vida i de la pròpia experiència, l'autor, un pediatre social amb molta experiència en l'ajuda i la prevenció de xiquets amb dificultats, hi ofereix eines per aconseguir una comunicació real, adequada i de qualitat entre grans i menuts en les distintes etapes del desenvolupament infantil.

Els valencians d'Algèria (1830-1962).

Àngela R. Menages, J.-Lluís Monjo
Bullent. Picanya 2007. 255 pàg.

Aquest estudi sobre la presència valenciana dins de l'excolònia francesa d'Algèria reivindica el patrimoni cultural que la comunitat que va emigrar a aquell país ha aportat al poble valencià. Per què emigraren? Com s'hi adaptaren? En què treballaren? El llibre, basat en entrevistes personals, respon a aquestes i altres qüestions.

Jugando se aprende mucho

S. Loos, K. Metref

Narcea. Madrid 2007. 179 pàg.

Més d'un centenar d'activitats cooperatives per a afavorir l'educació harmònica, el moviment i la percepció sensorial; per a relaxar-se, recuperar-se i ajudar a conèixer-se millor un mateix i els altres. A través del joc, el professorat d'Infantil trobarà en aquests volum moltes propostes creatives.

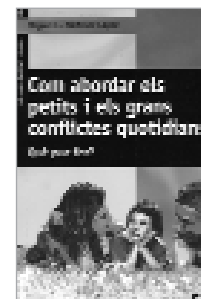

Frato. 40 anys amb ulls d'infant

Francesco Tonucci

Graó. Barcelona 2007. 252 pàg.

Antologia de 40 anys de vinyetes de Frato, alter ego de Francesco Tonucci, un homenatge a l'autor que sap reflectir amb traç ràpid i mordaç l'educació a Occident, sempre amb ulls infantils. Frato ens hi mostra el seu amor per l'escola i denuncia els adults que sovint no entenen, no escolten o tracten d'enganyar els més menuts.

Com abordar els petits i els grans conflictes quotidians. Què puc fer?

Miguel C. Martínez López

Graó. Barcelona 2007. 133 pàg.

Conèixer reflexions i consells de persones amb experiència; enfrontar-se amb conflictes pel comportament dels fills o les filles; rebre ajudes de professionals i amics en la complexa tasca d'educar. En tot cas, aquest llibre, basat en investigacions relacionades amb la intel·ligència emocional, pot resultar útil.

Manuel Sanchis Guarner. Context, paraula, record

Antoni Ferrando, Santi Cortés

Universitat de València 2007. 367 pàg.

En el 25é aniversari de la seua mort, es presenta aquesta acurada edició sobre la figura del mestre Sanchis Guarner. La profusió d'imatges, articles del professor i una tria de textos d'amics, col·legues i deixebles contribueixen a eixamplar el coneixement de la seua obra.

13

històries amb minúscula

El film de Martínez-Lázaro mostra un episodi de la Guerra Civil protagonitzat per dones

Santiago Estañán

Tretze històries, escrites amb minúscula, d'aquelles que fan la història. Vivim temps de recuperació de la memòria històrica de la Guerra Civil espanyola, especialment, en els anys posteriors de repressió, exili i oblit dels perdedors. La pel·lícula *Las 13 rosas*, inspirada en el llibre de Carlos Fonseca *Trece rosas rojas* (Madrid, Temas de Hoy, 2004), narra els últims dies de la vida de tretze dones joves, involuntàries protagonistes de les terribles circumstàncies que els va tocar viure, que van cometre el mateix error: viure la vida que els corresponia i intentar participar activament en una societat que volien millorar.

Van haver de passar més de 40 anys, fins a l'agost de 1988, perquè el poble de Madrid les recordara en les tàpies del cementiri de l'Almudena. Han passat més de sis dècades perquè es rescataren, investigaren i contaren aquestes 13 històries i que el cinema ens traslladara a l'ambient del Madrid de 1939, en acabar la Guerra Civil.

La pel·lícula es dirigeix a tot tipus de públic, tant als majors que van viure la guerra de prop com a les generacions que només la coneixen per referències. El missatge es dirigeix de manera especial als que comparteixen el repte d'ajudar a l'educació dels joves escoltant i realitzant intercanvis d'opinions, treballs i informacions.

La cinta, que no deixa indiferent cap espectador, presenta l'afusellament de les joves contra les tàpies del cementiri de l'Est a Madrid, unes dones que havien estat jutjades només dos dies abans per un consell de guerra sumaríssim que les va condemnar a la mort per trobar-les culpables del delictes

"d'adhesió a la rebel·lió", la figura legal utilitzada pels vencedors per a eliminar els rojos.

Crida a la tolerància

La pel·lícula és una crida a la tolerància, a l'esperança, de respecte entre la gent amb què es conviu. Perquè l'abús no té color, no és blau ni roig, ni blanc ni negre, no entén en continents ni demarcacions geogràfiques o polítiques. La desraó habita on hi ha por, opressió, privilegi, poder... allà on deixem que uns altres pensin i actuen en el nostre nom.

El missatge es dirigeix de manera especial als que comparteixen el repte d'ajudar a l'educació dels joves escoltant i realitzant intercanvis d'opinions, treballs i informacions

Carmen Barrero Aigualit, Martina Barroso García, Blanca Brisac Vázquez, Pilar Bueno Ibáñez, Julia Conesa Conesa, Adelina García Caselles, Elena Gil Olaya, Virtuts González García, Ana López Gallego, Joaquina López Laffite, Dionisia Manzanero Sales, Victoria Muñoz García i Luisa Rodríguez de la Font, les tretze roses, pertanyien en la seua majoria a les Joventuts Socialistes Unificades (JSU), una organització constituïda pel març de 1936 com a resultat de la fusió de la Unió de Joventuts Comunistes, del Partit Comunista (PCE), i les Joventuts Socialistes, adscrites al PSOE.

Ni eren protagonistes ni ho pretenien, però els seus noms van quedar gravats a sang en la memòria col·lectiva i la seua memòria transmesa oralment com a símbol de la lluita contra els franquisme per part de les dones. Gràcies a això, la història ha perdurat fins als nostres dies.

Cal no oblidar, però, les víctimes de l'odi, la venjança i la desraó; cal dedicar-los un record tranquil, assossegat i esperançador. Perquè volem que la generació següent siga més comprensiva, objectiva i tolerant.

De la pel·lícula *Las 13 rosas*, l'editorial Altaclàssic n'ha elaborat un quadern pedagògic amb propostes i activitats per a l'alumnat de Secundària, Batxillerat, Formació Professional, Ensenyament d'Adults o de Règim Especial, un treball que aborda diferents aspectes educatius. Simultàniament es pot trobar material complementari en la web oficial del film, www.las13rosas.com, en els apartats de cinema i educació. Les persones interessades a sol·licitar quaderns poden dirigir-se a elenaol@altafilms.es

Fitxa tècnica

Director: Emilio Martínez-Lázaro.
 Argument: Pedro Costa, Ignacio Martínez de Pisón, Emilio Martínez-Lázaro. Guió: Ignacio Martínez de Pisón.
 Productors: Pedro Costa, Enrique Cerezo.
 Principals actrius i actors: Pilar López de Ayala, Verónica Sánchez, Marta Etura, Nadia de Santiago, Gabriella Pession, Félix Gómez Perea, Enrico Lo Verso, Asier Etxeandía, Alberto Ferreiro, Adriano Giannini, Goya Toledo, Bárbara Lennie, Luisa Martín, Teresa Hurtado, Natalia Menéndez, Secun de la Rosa, Juan Gea, María Isasi, Nacho Fernández, Marta Aledo, Tomás Del Estal, Gabriel Moreno, Empar Ferrer, Carmen Cabrera, Arantxa Aranguren, José Manuel Cervino, Helena Castañeda, Maite Pastor, Benito Sagredo, Alba Alonso, Sara Martín, Celia Pastor, Silvia Mir, María Cotiello, Miren Iburguren.